

**TISK
KALIBA**

**U Domu služeb 166/5
143 00 Praha 4 - Modřany**

tel. 402 - 57 - 32

tel. + fax. 402 - 57 - 33

barvotisky ofsetem
do formátů A 3, A 2
na čtyřbarevném stroji

SHINOHARA,

fotosazba,

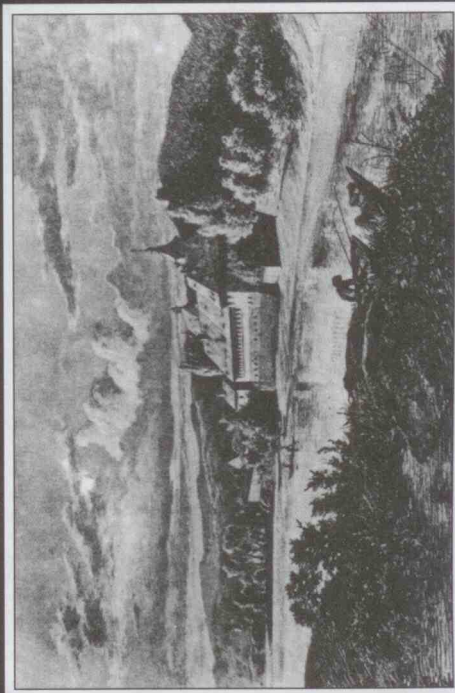
šití V 1, lepení V 2,

skládání archu B 1

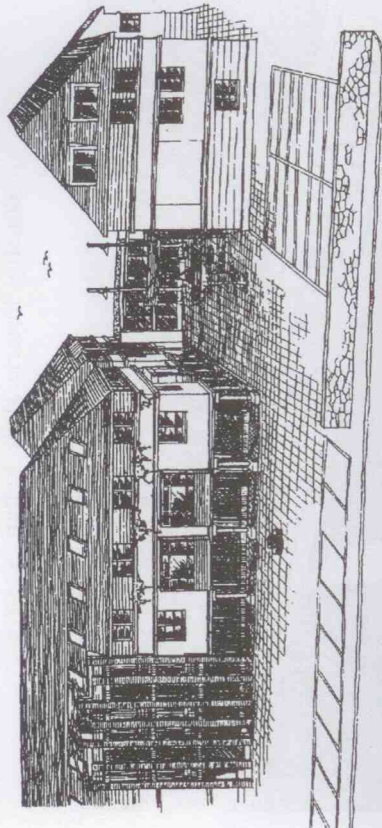
DOBŘICHOVICKÝ ZPRAVODAJ - KUKÁTKO. Schváleno odborem kultury ONV Praha-záp. 14.3.1985 a registrováno pod
č. 321002585, nová registrace č. 3210028790 ze dne 5.11.1990. Vydává Dobřich, spol. s r.o., řídí redakční rada ve složení:
Doc.Dr.E.Caldá, PhDr.V.Czumalo, ing.D.Havlík, ing.M.Kadlecová, PhDr.J.Matí (předseda), Tisk Jan Kaliba, Modřany. Uzávěrka
tohoto čísla 16. 10. 2000. Adresa: Jiří Matí, Strmá 139, 252 29 Dobřichovice. Distribuováno laskavou péčí dobřichovických poštovních
domčovátek a s příspěvním obce Dobřichovice. Kukátko můžete také najít na internetu v rámci www stránky obce Dobřichovice.

DOBŘICHOVICKÝ ZPRAVODAJ

kukátko

DOSTAVBA NÁMĚSTÍ DOBŘIČHOVICE

2. etapa - zahájena stavba

DOB - Invest a.s.

Palackého 541, 252 29 Dobříčovice

Ing. M. Kadlecová (ev. Ing. D. Havlík, M. Brabec)
tel: 0606/620 920, 02/2188 4850, 02/991 2630
fax: 02/2188 1860

PRODEJ BYTŮ DO OSOBNÍHO VLASTNICTVÍ PRONÁJEM NEBYTOVÝCH PROSTOR

DIMAN s.r.o., Dobříčovice

**nabízí využití prostor bývalého statku
- KULTURNÍHO A SPOLEČENSKÉHO SÁLU -**
možnost pořádání menších koncertů,
divadelních představení, společenských akcí,
školení, seminářů,
obchodních a prezentačních akcí

Pronájem sálu Dr. Fürsta (ceny platné od 1. 1. 2000)

pronájem sálu bez přílehlé místnosti - velikost sálu 78 m ²	200,- Kč/hod.
pronájem sálu včetně přílehlé místnosti (sál s jevištěm) 104 m ²	250,- Kč/hod.
pronájem plána	50,- Kč/hod.
pronájem židlí (vybavení sálu jako hlediště)	50,- Kč/hod.
pronájem skládacích stůlů	50,- Kč/hod.
provozni a cenové podmínky při děletrvajících akcích	- individuální dohoda

BLÍŽŠÍ INFORMACE:

Diman s.r.o., 252 29 Dobříčovice, 5.května 3
Ing. Magda Havlíková (event. Ing. Daniel Havlík)
tel. 02/991 1031 (byt), 991 2050 (pracovna), Za Mlýnem 888, Dobříčovice

grafická příprava **Sigmas** Dobříčovice

PODZIMNÍ ZASTAVENÍ

Po stránkách, po skráních
Znovu jsem navlékl příšplášť
z melancholického textilu
pozvolna přiši se stromů
vzpomínky dopisy jeseně

Každým dnem věším zármutek
každý den užím se do zimy
V zarytém tichu po stránkách
údolí poslední třetíny

František Listopad, *Krleš*, Brno, Vetus via 1998, str. 49

KRUH SLUNCE V MRAKU.

Nebem

přeletí občas
šik tažných ptáků.

PODZIM, SMRÁKÁNÍ.

Na suché větvi

sedi
černí havrani.

Bašó, *Měsíce, Květy, výbor z básní hatiku*, Praha, Mladá fronta 1996, str. 97

AKTUALITY

DOBŘIČOVICKÉ CENTRUM

10.6.2000 - slavnostní otevření - I. etapa

KUKÁTKO 3/2000

[3]

Polyfunkční domy na náměstí – II. etapa

Fotografii, na níž představitel společnosti Průmstav (Ing. Ivan Bauer) a DOB-Invest (Ing. Daniel Havlík) slavnostně otevírají malé dobřichovické náměstí a domy A1-A4, si připomínáme úspěšně dokončení I. etapy stavby v centru Dobřichovic. Nedlouho poté mizí dům, v němž před lety vznikla Evrobanka a do letošního roku sídlila expozitura Union banky (nyní přemístěná do důstojnějších prostor v novém objektu) a připravuje se zahájení stavby II. etapy. Jejím zhotovitelem bude na základě smlouvy o dílo opět Průmstav a.s. a s dokončením se počítá do října příštího roku. Co je součástí II. etapy?

Jedná se o další polyfunkční dům (B1) obdobné architektury jako domy I. etapy a o zastřešení dnešního dvora za poštu, čímž vzniknou garáže, resp. garážová stání (objekt B2).

Objekt B1 opticky uzavře budoucí náměstí z východu. Jednoduchý blok polyfunkčního domu má sedlovou střechu krytou pálenou křídou a je rovněž členěn jak vodorovně - kordonovou a patrovými římsami, tak svisle průběžnými pilařky z režného zdiva, nesoucími představené lodžie. Půdorys domu B1 je v 1. patře lichoběžníkový a plyne z celkového urbanismu budoucího náměstí (vychýlení uliční fasády sleduje rovnoběžnost s ulicí Palackého respektive s nákupním střediskem). V úrovni 2. patra a podkrovní přechází lichoběžníkový půdorys v obdélníkový, čímž vzniká hmotové odsazení o cca 1 m, zakončené vyzdvaným truhlíkem s rostlinami volně splývajícími po fasádě. Některé byty jsou přístupné přímo z terasy, kterou tvoří střecha B2 nad krytými parkovacími místy. Tyto byty jsou situovány v úrovni 1. patra, popř. v této úrovni mají vstup s vlastním bytovým schodištěm do 2. patra. Zbylé byty jsou přístupné z ocelového částečně zaskleného schodiště, které ústí na pavlač v podkrovní.

V navrženém objektu B1 v přízemí je situováno nové pracoviště pošty a obchodní prostor se zájemem navrhovaný pro spořitelnu. V 1. a 2. patře je celkem 10 bytů. V podkrovní se nachází 4 mezonetové byty s galeriemi a plynová kotelna.

I. etapa (dokončená)

Všechny nebytové prostory v přízemí jsou pronajaty, i kavárna je před otevřením. Z bytů dokončených v této etapě zbývaly v době uzávěrky tohoto KUKátka k prodeji do osobního vlastnictví poslední dva: mezonetový byt (94,00m²) a garsonka (39,25m²) - bližší informace u **Ing. Magdaleny Kadlecové, tel 991 2630, 0606-620 920**

Dům je obydlen a v plném provozu. Škoda jen, že dosud nepřilíží často funguje veřejné osvětlení náměstí a první části podlouhí. Rovněž fontána není v plném provozu, neboť je třeba odstranit nedostatky v systému doplňování vody (reklamováno u zhotovitele).

II. etapa (zahajovaná)

Nebytové prostory v přízemí již mají své pravděpodobné budoucí nájemce (v případě délky trvající nerozhodnosti České spořitelny může být nabízen k pronájmu zatím ji rezervovaný obchodní prostor o ploše cca 63 m²). Specifikace 14 nových bytů nabízených k prodeji do osobního vlastnictví je uvedena v tabulce.

Výkresová dokumentace bytů I. etapy včetně fotodokumentace areálu je dostupná na Internetu (<http://dobinvest.hyperlink.cz>). V blízké době bude takto dostupná i dokumentace II. etapy.

Předpokládané platby za koupi bytů

V ceně bytu je již zahrnuto vnitřní vybavení – kuchyňská linka, elektrický sporák, vestavěné skříně, sanitární zařízení, koberce, vlysové podlahy, obkladačky. Rovněž výměry bytů jsou skutečnými užitnými plochami, nikoliv plochou včetně příček.

Jednotlivé platby lze rozdělit takto:

Doprodějí dokončených bytů (I. etapa)

Pol.	Popis	Typ platby	Částka
1.	podpis smlouvy o smlouvě budoucí se zájemcem o byt	registr. popl.	20 000,- Kč
2.	1 nebo více záloh krátce po podpisu smlouvy o smlouvě budoucí	záloha	min. 30 % kupní ceny max. 70 % kupní ceny
3.	doplatek při předání bytu, event. dle dohody; úhrada: -z vlastních prostředků -z hypotéčního úvěru -z jiných zdrojů (úvěr ze staveb. spoření, apod.) úroková úprava doplatku kupní ceny v závislosti na době doplacení	doplatek	
		DPH	5 %
		obec plyn	5 000,- Kč
		elektro	cca 5 000,- Kč

Prodej rozestavěných bytů (II. etapa)

Pol.	Datum	Stav	Typ platby	Částka
1.		podpis smlouvy se zájemcem o byt	registr. popl.	20 000,- Kč
2.	30.11.2000	90 % zemních prací, 80 % základů	záloha	20 % kupní ceny
3.	30.4.2001	dokončena hrubá stavba, 80 % tesařských konstrukcí – krovů, 75 % osazených oken	záloha	50 % kupní ceny
4.	31.7.2001	80 % keramických obkladů a dlažeb, 80 % vnitřních maleb	záloha	15 % kupní ceny
5.	po 15.10.01	předání bytu	doplatek	15 % kupní ceny
			DPH	5 %
			obec plyn	5 000,- Kč
			elektro	cca 5 000,- Kč
		předem sjednaná platba na pozd. termín	přírážka (úrok) ve výši 11 % p.a. (roční úroková sazba)	
		platba před uvedením termínem	sleva (odúročení)	
		prodloužení se sjednanou platbou	penalizační sazba	

V případě koupě bytu z vlastních prostředků je splátkový kalendář věci individuální dohody. V případě využití služeb finančních ústavů a koupí na úvěr je nutné sjednat podmínky tak, aby bylo možné vyhovět příslušné bance. DOB-Invest úzce spolupracuje na tomto projektu s **Živnostenskou bankou**.

Přehled bytů a komerčních prostor - II. etapa - ceny

označení místnosti	místnost - účel	Plocha (m ²)	možné uspořádání, poznámky, kupní cena bez DPH (5%)	označení místnosti	místnost - účel	Plocha (m ²)	možné uspořádání, poznámky, kupní cena bez DPH (5%)
byť 1	1. byť	22,75	garsoniéra+šatna	7. byť	95,40	3+1+s	
	1.01 zádveří	2,05		7.01 zádveří + schodiště	8,80		
	1.02 šatna	1,60		7.02 hala	6,00		
	1.03 obytný prostor	16,15		7.03 obývací pokoj	18,90		
byť 2	1.04 koupelna + WC	2,95	540 000 Kč	7.04 kuchyně	9,10		
	2. byť	57,65	2+kk, 1+1, 2+1	7.05 WC	1,00		
	2.01 zádveří	5,70		7.06 koupelna	4,50		
	2.02 hala	6,95		7.07 ložnice	15,60		
byť 3	2.03 koupelna + WC	6,30		7.08 ložnice	14,35		
	2.04 ložnice	11,30		7.09 úklidová komora	0,90		
	2.05 obytný prostor	14,35		7.10 šatna	1,55		
	2.06 kuchyně	5,40		7.11 komora	1,75		
byť 4	2.07 spíž	1,35		7.12 ložnice	5,90		
	2.08 komora	2,30		7.13 balkon	4,00		
	2.09 ložnice	4,00	1 400 000 Kč	7.14 balkon	4,00		
	3. byť	59,55	2+kk, 1+1, 2+1	18.05 sklep	3,05		2 290 000 Kč
byť 5	3.01 zádveří	5,70		8. byť	96,20	3+1+s	
	3.02 hala	6,95		8.01 zádveří + schodiště	8,80		
	3.03 koupelna + WC	6,30		8.02 hala	6,00		
	3.04 ložnice	13,20		8.03 obývací pokoj	18,90		
byť 6	3.05 obývací pokoj	14,35		8.04 kuchyně	9,10		
	3.06 kuchyně	5,40		8.05 WC	1,00		
	3.07 spíž	1,35		8.06 koupelna	4,50		
	3.08 komora	2,30		8.07 ložnice	15,60		
byť 7	3.09 ložnice	4,00	1 450 000 Kč	8.08 ložnice	14,35		
	4. byť	22,95	garsoniéra+s	8.09 úklidová komora	1,00		
	4.01 zádveří	2,05		8.10 šatna	1,55		
	4.02 šatna	1,60		8.11 komora	1,75		
byť 8	4.03 obytný prostor	16,15		8.12 ložnice	5,90		
	4.04 koupelna + WC	3,15	550 000 Kč	8.13 balkon	4,00		
	5. byť	62,90	2+kk+s	8.14 balkon	0,70		
	5.01 zádveří	2,30		18.06 sklep	3,05		2 350 000 Kč
byť 9	5.02 hala	7,35		9. byť	67,10	2+kk+s, 2+1+s	
	5.03 koupelna	3,40		9.01 zádveří	4,20		
	5.04 WC	1,25		9.02 šatna	3,40		
	5.05 komora	1,70		9.03 hala	5,45		
byť 10	5.06 obytný prostor	19,60		9.04 WC	1,25		
	5.07 zimní zahrada	2,85		9.05 koupelna	2,70		
	5.08 ložnice	21,60		9.06 ložnice	15,50		
	5.09 zimní zahrada	2,85	prodáno	9.07 obývací pokoj	21,85		
byť 11	6. byť	56,60	2+1+s	9.08 kuchyně	6,30		
	6.01 hala	6,65		9.09 balkon	0,95		
	6.02 koupelna	3,10		9.10 balkon	1,25		
	6.03 WC	1,00		18.02 sklep	4,25		1 590 000 Kč
byť 12	6.04 ložnice	11,70		10. byť	49,80	2+1+kk	
	6.05 šatna	2,40		10.01 zádveří	4,35		
	6.06 kuchyně + jídelna	11,05		10.02 WC	1,25		
	6.07 zimní zahrada	2,85		10.03 část A	14,75		
byť 13	6.08 obývací pokoj	17,85	1 370 000 Kč	10.03 obytný prostor	12,35		
	19. společné prostory	520,20		10.04 koupelna	2,40		
	19.05 zelená plocha střecha	375,50		část B	29,45		
	19.06 kola + kočárky	7,80		10.05 kuchyně + jídelna	13,75		
byť 14	19.07 schodiště + zádveří	24,95		10.06 koupelna	2,40		
	19.08 zádveří	11,65	prodáno	10.07 obytný prostor	11,70		

označení místnosti	místnost - účel	Plocha (m ²)	možné uspořádání, poznámky, kupní cena bez DPH (5%)	označení místnosti	místnost - účel	Plocha (m ²)	možné uspořádání, poznámky, kupní cena bez DPH (5%)
byť 11	B1 - podkrovi + galerie	61,25	2+1	11. mezonetový byt	11.01 terasa	7,60	
				11.02 zádveří	2,00		
				11.03 kuchyně + jídelna	14,15		
				11.04 obytný prostor	11,10		
byť 12				11.05 koupelna + WC	7,30		
				11.06 terasa	6,10		
				11.07 galerie + schody	12,00		
				11.08 komora	1,00		1 450 000 Kč
byť 13				12. mezonetový byt	79,30	3+1, 4+1	
				12.01 zádveří	4,05		
				12.02 obývací pokoj	16,20		
				12.03 ložnice	8,35		
byť 14				12.04 kuchyně	8,70		
				12.05 koupelna	5,40		
				12.06 WC	1,50		
				12.07 zimní zahrada	3,60		
obchod (sportelna)				12.08 terasa	6,10		
				12.09 galerie + schody	17,65		
				12.10 terasa	4,70		
				18.03 sklep	3,05		1 850 000 Kč
pošta				13. mezonetový byt	75,70	3+1, 4+1	
				13.01 zádveří	4,05		
				13.02 obývací pokoj	16,20		
				13.03 ložnice	8,35		
B1 - přízemí				13.04 kuchyně	8,70		
				13.05 koupelna + WC	3,45		
				13.06 zimní zahrada	3,60		
				13.07 galerie + schody	7,80		
B2				13.08 terasa	4,70		
				13.09 ložnice	12,50		
				18.01 sklep	6,35		1 690 000 Kč
				14. mezonetový byt	82,00	3+1	
B1				14.01 terasa	8,20		
				14.02 chodba	3,90		
				14.03 ložnice	8,20		
				14.04 WC	1,05		
B1				14.05 koupelna	7,00		
				14.06 kuchyně + jídelna	13,95		
				14.07 obytný prostor	11,10		
				14.08 ložnice	10,75		
B1				14.09 chodba + schody	2,30		
				14.10 ložnice	12,50		
				18.04 sklep	3,05		1 880 000 Kč
				19. společné prostory	520,20		
B1				19.10 pavlač	12,30		
				19.11 kotlina	18,20		

si obrazy a stopy času na jejich zdech a vstupujeme do dveří v nich. Na silnici se mý, usedlí Evropané, necitím doma. Silnice je pro nomády. Proměna historické ulice v moderní silnici sděluje i něco o domově. Nezve k zastavení, spočinutí, setkávání. Zve naopak k pohybu: Jed! Projed! Odjed! Ujed!

V posledním čísle Informačního listu se dočítám o další proměně: Z prostranství před residencí generála Ryfářského řádu křížovníků s červenou hvězdou má být náměstí. Jak? "...nové náměstí by se mělo stát místem setkávání lidí, nemělo by se naopak stát parkovištěm, mělo by tvořit přírodně přístup nejen do zákmu, ale i k soše sv. Jana a k řece a samozřejmě musí sloužit i pro příjezd k Halenkům a do dalších přílehlých zahrad a garáží. Náměstí bude vyspádováno směrem k řece tak, aby bylo odvodněno, bude vydlážděno ze žulových kostek, které byly dříve v Palackého ulici. Uprostřed plochy bude z mozaiky proveden znak Řádu křížovníků. Celá plocha bude doplněna zelení, stromy a keři tak, aby byly odstíněny nežádoucí pohledy a budoval tam i lavičky k posezení."

Stačí to ke vzniku náměstí? Ne každý nezastavěný prostor uvnitř sídla je a může být náměstím. Kromě náměstí je tu také proluka, park, parkoviště, prostranství... Náměstí vzniká přirozeným historickým vývojem či cíleným urbanistickým činem. Historicky je prostranství před zámkem zkrátka prostranstvím před zámkem s nástupem k brodu, chráněným symbolicky sochou sv. Jana Nepomuckého. A urbanistický čin? Náměstí nezakládá dlažba, ale stejně jako u pokoje jeho stěny a život mezi nimi. Pořídíme-li si do rozestavěné místnosti, která má sova započaté stěny, koberec, nevznikne automaticky pokoj. Prostor kolem sochy sv. Jana Nepomuckého není náměstím, ale pouhým prostranstvím nejen ze své historické logiky, ale také proto, že mu chybí větší stěna. Zidky, ploty a garáže architektonickými stěnami náměstí být nemohou, křížovníká residence se k chřtému náměstí obrací bokem a svým bezprostředním hospodářským zázemím, které nemají charakter architektury náměstí (residence je stavbou pro volné venkovské, nikoliv kompaktní městské prostředí), situace domu čp. 128 je situací rodinného domu v zahradě, nikoliv domu na náměstí.

Pro "koberec" náměstí vzniklo nesmyslné zadání, totiž nikoliv náměstí dořící, ale vytvořit, zastoupit koberecem pokoj. Jasně vysvědčení pro architekta, který se ho ochotně ujal. Studie, kterou jsem měl možnost vidět, pracuje velkými abstraktními geometrickými řádem, který by odpovídal monumentální kompaktní architektuře "stěn náměstí". Snad by šel návodů pařížské Invalidovny, neokázale venkovské prostranství ale takový řád přirozeně neunese. Vše, co prostranství chybí pro podobné řešení, tak logicky musel architekt vydestilovat suchou cestou. Protože prostranství nemá přirozený střed, musel být vytvořen uměle, vsazením křížovníckého znaku do dlažby. Na prostranství, které nemá pravidelný tvar, bylo nutno nejprve prostor znsilnit geometrií a odtud stanovit střed.

Chtěné náměstí nemá logickou směrnost, která by byla dána architekturou či provozem. Křížovnícký znak je naopak jednoznačně směřovaný, má své dle a nahore. Jeho natočení je tedy třeba stanovit. Další umělý zásah tak vytvořil hlavní osu náměstí. Co na tom, že neodpovídá logice provozu a vede odkudkoliv nikam? Na jedné straně ústí do obyčejné zdi zahrady. Protlámeme-li ji přes řeku (a monumentální řád dlažby nás k tomu přirozeně nutí), najdeme tam, kde protne protější stěna, ošklivý rodinný dům. Výrazná symetrie v prostředí tak výrazně asymetrickém si žádá zdůvodnění, architektovi tak nezbývalo, než na osu před onu zed zahrady umístit druhou sochu a kolem ni symetrickou skladbu laviček, aby vznikla alespoň logika osy socha-socha. (Výtvarná forma sochy a laviček je ostatně stejně neurvalým znsilněním tvaru a materiálu, jako je chtěná geometrická osnova dlažby znsilněním prostoru)

Zabrání tomu, aby se z nového náměstí stalo parkoviště, lze snadno. Stačí příslušná dopravní značka. Jak ale dosáhnout toho, aby se nové náměstí stalo "místem setkávání lidí"? "Všechny dobrovolné rekreace a sociální aktivity mají společnou vlastnost, že se odehrávají pouze tehdy, když kolem existují dobré externí podmínky pro zastavení lidí a jejich pohyb kolem, když skýtají maximum výhod a minimum nevýhod fyzicky, psychologicky a sociálně, a když je v každém případě příjemné v tomto prostředí pobývat", říká přední evropský architekt a urbanista Jan Gehl (Jan Gehl: Život mezi budovami. Brno 2000, s. 173.) V pokoji s nevhodným koberecem není příjemné pobývat, ani se tam setkávat.

Kostky z Palackého ulice mají smutný úděl. Na jednom místě chybějí, na jiném hrozí přebývat. Koberec náměstí a ulice od kobereců našich pokojů a chodeb bohužel v něčem liší - vydrží déle. Omyl v jejich výběru se ale shodně ukáže, až když je položíme. To už jsme je ale většinou zaplatili.

-ZU-

* *

JEZ V DOBŘICHOVICÍCH JE HOTOV

Byl jsem požádán redakcí Kukátka o příspěvek o dokončení dobřichovického jezů. O této stavbě bylo na stránkách Kukátka již napsáno mnoho. Je důležité, že jez vždy byl a stále je majetkem státu. Byl postaven v Zemi českou v roce 1912, v roce 1954-55 byl (opět státem) částečně rekonstruován a právě proběhla rekonstrukce byla opět plně hrazena státem. Využití každého jezů, tedy i toho našeho, je široké - kromě pohonu mlýnů a elektrárny je to tzv. stabilizace řeky, lepší podmínky pro ryby, lepší splavnost řeky, i když dnes jen pro malé čluny, využití řeky pro sport a rekreaci.

V období totality byl dobřichovický jez evidován v základních prostředcích národních podniků, které spravovaly znárodněnou malou vodní elektrárnu, jež původně byla (a nyní opět je) ve vlastnictví rodiny Havlíkovy. Všechni pamatujeme, jak se národní a později státní podniky stále reorganizovaly a delimitovaly, takže z původního správce, Středočeských mlýnů, n. p. Praha, se staly Mlýny Pardubice n.p., pak Středočeské mlýny, n.p. Čerčany a posléze Mlýnský průmysl Čerčany s.p. Po roce 1989 se státní podniky začaly privatizovat a právní nástupci se k jezů přestali hlásit.

Když jsem se jako starosta v roce 1995 dostal poprvé k tomuto problému, probíhalo na ministerstvu životního prostředí a na Okresním úřadě Praha-západ jednání, kdy se Mlýny Pardubice snažily dokázat, že náš jez patří Mlýnům Čerčany a ti zase naopak se snažily dokázat, že tento náš jez nikdy do své správy nepřevzaly. Mezi tím oba státní podniky prošly privatizací a Ministerstvo zemědělství odsouhlasilo výmaz s.p. Mlýny Čerčany z obchodního rejstříku, takže se nebylo již ani s kým o jezů dohadovat. Dobřichovický jez byl tedy prohlášen za "opuštěné vodní dílo ve vlastnictví státu". Na jeho skutečném stavu se toho moc nezměnilo, vždyť byl ve skutečnosti opuštěný již dlouho předtím, jeho správce se totiž stejně o něj nestaral.

Tento stav vadil pouze našim obci, protože orgány státu, ať to byla ministerstva životního prostředí nebo financí, či okresní úřad, se o jez mnoho nezajímala. V roce 1995 jsme začali v záležitosti jezů jednat trochu jiným způsobem. Nemělo cenu se účastnit jednání, kde se všichni snažili jen dokazovat, že oni nejsou za jez odpovědní, ale naopak najít podmínky a finance pro jeho opravu. První série jednání proběhla na ministerstvech financí a zemědělství a nesekali jsme se vždy s pochopením. Na zemědělství dokonce jeden referent navrhol, aby si jez převzala obec nebo abychom vytvořili družstvo za účasti obce, rybářů, Autokempu, Havlíků, klubu turistů a pod. a jez opravili vlastními náklady. Naštěstí jsou na ministerstvech i rozumnější lidé.

S největším pochopením jsme se setkali na Povodí Vltavy. Při jednání s generálním ředitelem ing. Petrem Hudlerem jsme dali dohromady postup, na jehož konci měl být (a skutečně je) opravený jez ve správě této organizace, která má ve správě celý tok Berounky se všemi jejími jezů a stav dobřichovického jezů byl pro Povodí také velmi problematický. Při realizaci dohodnutého postupu hodně pomohla naše spoluobčanka ing. Jana Furstová, které tímto velmi děkuji. Povodí se začalo na opravu jezů v předstihu připravovat, zpracovali projektovou dokumentaci rekonstrukce jezů a vypsal veřejnou soutěž na zhotovitele. Největším oříškem na této cestě se ukázalo být jednak získat dotaci z prostředků Ministerstva zemědělství a jednak překonat odpor a obavy Okresního úřadu Praha-západ při řešení převodu správy jezů na Povodí.

Průlomovým bodem bylo jednání všech zúčastněných stran u náměstka ministra zemědělství ing. Pavla Rybníčka. To se uskutečnilo v červnu 1999. Pan náměstek zde rozhodl, že státní dotace na rekonstrukci jezů bude podniku Povodí Vltavy skutečně přidělena (první část dotace dokonce již v roce 1999). V přítomnosti vedoucí Referátu životního prostředí Okresního úřadu RNDr. Vaněkové byl dohodnut i další postup převodu jezů na Povodí a mechanismus vydání stavebního povolení na rekonstrukci. Oprava mohla začít.

Povodí vyhodnotilo veřejnou obchodní soutěž a vybralo firmu Zakládání staveb a.s. jako generálního dodavatele rekonstrukce. Začátkem října minulého roku byla stavba skutečně zahájena a do konce roku byla hotova celá levá polovina jezů. Na jaře práce pokračovaly a koncem června byla dokončena i druhá polovina jezů včetně novinky - propustě u pravého břehu. Mimo Zakládání staveb a.s. pracovali na jezů i jejich dva hlavní subdodavatelé - firma Švestka s.r.o., která prováděla hlavní zemní práce a přesuny velkých objemů zemin, a dále firma Nowastav, která prováděla kamenické práce. Všichni jsme zaznamenali tu obrovskou změnu, která se s dobřichovickým jezem stala. Dá se zhruba říci, že nyní máme zcela nový jez na původním místě a s původními parametry. Celkové náklady rekonstrukce, které byly na začátku odhadovány na 25 mil. Kč, činily podle smlouvy o dílo "jen" 17,5 mil. Kč.

Povodi požádalo o kolaudaci stavby, která proběhla dne 12. září 2000 a jez byl shledán bez závad. Chřelých jménem obce podekovat především generálnímu řediteli a.s. Povodí Vltavy ing. Petru Hudlerovi za jeho vsříchný a iniciativní přístup k problému Dobřichovického jezu. Na prvním místě měl ale asi být náměstek ministra zemědělství ing. Pavel Rybníček, který udělal to zásadní rozhodnutí, bez kterého by se věci nepohnuly dopředu. Už jsem se zmínil o příspěvku ing. Jany Furstové k řešení našeho problému. O míře zásluh dalších osob, které byly do řešení vtazeny, se už asi nedozvím. Nutno podekovat generálnímu dodavateli stavby, zástupcům Povodí Vltavy a.s. dohlížejícím na kvalitu a průběh stavby (zejména ing. Stratikovi, vedoucímu útvaru inženýrských činností, ing. Černožorské, tech. dozoru, investora, p. Nekutovi ze závodu Berounka z Berouna) ale i všem dalším, kteří se zasloužili o bezchybný průběh stavby i o to, že jsme většinou o stavbě ani nevěděli a tak to má být. Jejich vizitkou je např. i perfektní ukádku staveniště, takže náš autokemp mohl dokonce ještě v červenci a hlavně v srpnu přivítat své tradiční návštěvníky. V rámci stavebních prací opravilo Povodí i opevnění ostrova a také nábrže pod křižovnickým zámekem.

Skončila tak ani ne za rok rekonstrukce jezu, který bude sloužit dlouhá léta. Naše obec tak získala další dominantu, další bod, ke kterému se sjíždějí mnozí návštěvníci naší obce a který využíváme i my – dobřichovičtí občané. Pohled z mostu proti vodě nás nyní může potěšit, místo trosek se nyní díváme na nový jez, přes který po celé ploše pravidelně teče voda. V rámci prací byl také odstraněn ostrov, který nad jezem vznikl při povodni v roce 1981 a také menší ostrůvky pod jezem.

Jsem rád, že se podařilo dokončit rekonstrukci jezu v tomto roce, protože bychom ještě na podzim chtěli provést novou úpravu veřejného prostranství před zámekem a nedovedu si představit, kdyby musely těžké nákladní automobily jezdit přes nově upravené náměstí.

Slovo na závěr – podařila se dobrá věc, společným úsilím mnoha zainteresovaných vzniklo velké dílo, které bude soužití naší obce a všem jejím návštěvníkům.

F. Kratochvíl

Z NAŠEHO ŽIVOTA

KULTURNÍ STÁNEK SLAVÍ 2. VÝROČÍ A POTŘEBUJE SE PROFESIONALIZOVAT

Čas běží rychle. Již dva roky uplynuly od soboty 31.10.1998, kdy bylo společností Diman s.r.o. slavnostně otevřeno zrekonstruované křídlo bývalého statku na rohu ulic 5.května a Vítovy. Sál MUDr. F.Fürsta se stal centrem místní kultury.

Za tyto dva roky je co hodnotit i o čem přemýšlet. O prvním svědčí bohaté přehledy představení, řada recenzí jednotlivých podniků a pořadů v Kukátku (občas i v celostátních tiskovinách) a v neposlední řadě rostoucí počet zájemců o pronájem sálu pro pořádání svých akcí. O druhém řada otázek vyslovených v témže mediu i v bezpočtu debat a rozhovorů všech, kterým toto téma leží na srdci.

Uplynulé dva roky jsou tedy logicky přiležitostí k zamýšlení, jak dál v místní kultuře. Zřízení sálu bylo příspěvkem k obnově místního kulturního a společenského života. Podle očekávání se hlavním pořadatelem akcí v sále stala Společnost Dobřichovice. Na rozdíl od doby plné nadšení mnoha členů a příznivců koncem osmdesátých a v počátku devadesátých let při pořádání akcí v bývalém sídle Osvětové besedy v Palackého ulici čp. 26 nucená přestávka po restituci objektu a nárůst jiných povinností zmenšily počet osob ochotných zdarma věnovat svůj čas pro zajištění a organizaci kulturních a společenských akcí všeho druhu pro ostatní spoluobčany. K jejich zdárnému průběhu dnes přispívají zejména Magda Havlíková, Jiří Matl, Petr Mazanec, Magdalena Kadlecová, Vladimír a Petra Czumulovi a Daniel Havlík, s organizací výstav pomáhá výtvarník Václav Sokol. Již tento výčet o mnohém vypovídá. Jde vlastně o čtyři rodiny. Ano, rodiny, protože často a účinně pomáhají i děti, dědečkové, babičky. Nelze jmenovat i tato nevelká skupina organizátorů však ukázala, že pořádat kulturní představení v Dobřichovicích smysl má. Časová kapacita těchto lidí, vyřízených již tak plně svým zaměstnáním i běžnými starostmi o "provaz" rodiny, je ale omezená a síla zajišťovat trvale současnou četnost představení chybí. Snížit počet koncertů, divadel či výstav je, zdá se, škoda. Dosaženou úroveň místní kultury je z mnoha důvodů nezbytné udržet nebo ještě pozvednout. Jaké jsou možnosti?

Místní kultura volá po profesionalizaci. Je to však činnost nezisková, v místních podmínkách není možné ještě zvýšit současné náklady. Toho je si vědoma obec a mnohá představení podporuje systémem grantů. Pro současnou úroveň místní kultury však již nestačí dotovat některá představení. Na této úrovni vyvstává potřeba zaměstnat člověka, který by měl místní kulturu "na starost" – alespoň na částečný úvazek. Kdo by ho měl zaměstnat? Nabízí se několik možných řešení – všechny ale závislé na pomoci obce:

1. Zaměstnavatelem bude Společnost Dobřichovice a zvýšené náklady budou kryty grantem. Nevýhodou tohoto řešení je nemožnost zaměstnat kohokoliv v pracovním poměru, protože granty nelze garantovat na dobu trvání pracovního poměru. Navíc nikde není řečeno, že dosavadní podpora místní kultury obci je trvalá. Sníží-li se příjmy obce, může se stát předmětem úvah i snížení dosavadního objemu grantové podpory.

2. Zaměstnavatelem by mohla být obec, která pro účely organizace místní kultury by např. mohla zřídít instituci, kterou bychom mohli pracovně nazvat "Místní kulturní středisko". Z hlediska zaměstnání by se jednalo o optimální řešení. Problém na straně obce je, že na rozdíl od sousedních obcí kulturní sál nevlastí. Sál tu však je, obec do jeho vybudování nemusela investovat, pro využití obci ("Místním kulturním střediskem") je možné sál buď pronajmout úplně a převzít patronát nad jeho trvalým využíváním, nebo si ho pronajmát jen na konkrétní termíny jednotlivých akcí.

Vě všech případech je třeba najít člověka, který by měl zájem stát se profesionálním nebo poloprofesionálním – řekněme dramaturgem či manažerem místní kultury, ať již na živnostenský list nebo jako zaměstnanec. Práce obnáší organizování kulturních podniků od koncepce a přípravy programu, přes propagaci (dlouhodobou v podobě pololetních přehledů i plakátování každého představení), přípravu každé akce včetně přípravy sálu (rozmištnění židlí, stoli, podla, zajištění techniky, vstupenek, šatny apod.), kontakt s účinkujícími, až po smluvní vypořádání každé akce a vyúčtování všech programů. Pro další rozhodování by bylo vhodné mít konkrétní osobu vytvářovanou. Tento text je proto možné chápat i jako výzvu pro případné zájemce.

Potenciální uchazeči o převzetí funkce **placeného kulturního pracovníka**, dejte prosím o sobě vědět. Napište pár řádek o sobě nebo zavolejte. Buď na Společnost Dobřichovice – dr. Jiří Matl, Sirmá 139, Ing. Magda Havlíková, Za Mlýnem 888, tel. 991 1031, 0602-660 960, nebo starostovi obce dr. Kratochvílovi.

D. Havlík

* *

SV-AGENCY V DOBŘICHOVICÍCH

Dne 5.10.2000 se v útulném prostředí restaurace "Na Rovinách" uskutečnilo setkání pracovníků firmy SV-AGENCY a bezpečnostní služby WESTPOINT se zástupci obcí a firm působících v regionu Dolní Poberouvi.

Firma SV-AGENCY otevřela svoji pobočku v Dobřichovicích v ul. 5. května 15 (1. patro nad Českou poštou) od 1.8.2000 jako další v řadě po okresech Praha - východ, Teplice, Benešov a Kolín ve snaze zlepšit služby obyvatelstvu v zabezpečení elektronickým zabezpečovacím systémem majetku v tomto regionu. SV-AGENCY vznikla v roce 1992 jako firma montážní - montáže zabezpečovací a požární signalizace (informace již v září - Informační listy) dnes již s celorepublikovou působností a vlastními Pultu Centrální Ochrany. Zástupci SV-AGENCY a WESTPOINTU informovali přítomné o jednotlivých druzích zabezpečení objektů, požární signalizaci a v neposlední řadě i o provozu Pultu Centrální Ochrany (PCO) a činnosti výjezdové skupiny. I přes počáteční pořizovací náklady na Elektronický zabezpečovací Systém (EZS) ve vlastním objektu a napojení na PCO je tento způsob zabezpečení nejlépejší a nejspolehlivější. Na takto zabezpečené objekty některé pojišťovny berou zřetel při určování pojistného.

V druhé polovině setkání, po krátkém občerstvení, zástupci SV-AGENCY a WESTPOINTU odpověděli na četné dotazy.

Věřím, že toto setkání nebylo poslední a pro značný ohlas bude informována i široká veřejnost o nejvhodnějším zabezpečení vlastního bytu, domu nebo provozovny. Na dotazy zájemců se těší

St. Skuček, pobočka Dobřichovice, tel: 0607 88 20 36

* *

TAKY JSTE SI VŠIMLI, ŽE JSTE SE PŘESTĚHOVALI?

Věci se mění nenápadně a člověk si teprve po čase všimne, že se něco změnilo. Před pár lety jsem ještě chodil za holkama a nejednou bum! - člověk je v důchodu a za hezkou holku se může už jen ohlídnout, a to ještě jen když to nevidí manželka. A tak si raději všimám jiných věcí a s potěšením zjišťuju, že některé z nich se na rozdíl ode mne mění k lepšímu.

Po řadu let patřila k mým traumatizujícím zážitkům ranní cesta na nádraží. Chodil jsem téměř demně po rozbitém kamenitěm chodníku podél lipového stromořadí před restauraci Na schůdkách, který byl za deštivého počasí plný bláta a louže a po němž každý den kromě mne chodily na vlak nebo od vlaku desítky, ne-li stovky lidí, neboť autem tehdy jezdil málokdo a pontonová lávka byla přes zimu rozebrána. Tenkrát se sice dělalo vše pro blaho člověka, ale vydláždít pro lidi chodník možné nebylo; což se samozřejmě netýká jen chodníku k nádraží - skoro stejnými slovy bych mohl popsat chodníky v ulici Palackého, 5. května, Pražské a v dalších. A na jedinou čas trhnul oponu, chodníky jsou vydlážděné a projí se po nich, když zrovna nejede do práce, je skoro radost.

Také přechod řeky po starém mostě býval někdy mírně dobrodružný, neboť zde pro změnu vůbec žádný chodník nebyl; chodce, kterému se přihodilo být zrovna v místě, kde se míjela projíždící auta, byl skutečně v úzkých. Vzpomínám si, že otec, který byl v letech 1946 a 47 předsedou MNV, mi kdysi vykládal, že obec se tehdy snažila o to, aby k vnější straně mostu byla přidělena lávka pro chodce oddělená od mostové silnice zábradlím; z vyšších míst jim to však nebylo povoleno s tím, že je to zbytečné, neboť do pěti let bude v obci most nový. Těch pět let se protáhlo na paděsát a myslím si, že nebyť výše zmíněného trhnuti oponu, že by zde nový most nestal dodnes.

Při procházce po novém mostě, který - jak se vyjádřil v jednom ze svých článků v Lidových novinách L. Vaculík - řece sluší, už také nemusíte přivírat oči, abyste neviděli polořízný jez a fítky se zamek, jez už je opravený a zamek roste do krásy a brzy snad už bude sloužit i nám. Kdyby vám pak ze všeho, co vidíte, začal přecházet zrak, můžete dojit až ke vznikajícímu náměstí před samoobsluhou, kde vám z toho, co tam za poslední rok vyrostlo, přejde úplně; nastěší si ho u optika hned v jedné z těchto nových budov můžete nechat vyšetřit.

Z bývalých pamětihodností obce bych asi neměl vynechat polořízný trakt bývalého statku, který se proměnil v jedinečný kulturní stánek, kde se v sále dr. Fürsta pravidelně pořádají výstavy, koncerty, divadelní představení a já nevím, co ještě. Vzpomínám si někdo z pamětníků na kulturní život v naší obci před deseti a více lety? Pokud se dobře pamatuju, tak největší společenskou událostí v obci v této době byla povodeň v roce 1947 a pak ještě každoroční majové a lampiónové průvody a slavnostní schůze ke slavným výročím.

Pod vlivem toho, co všechno se u nás během posledních deseti let změnilo, mívám někdy dojem, že žiju v obci úplně jiné a musím se ubezpečovat, že jsem se nepřestěhoval. A to jsem se ještě nezmínil o tom, že už máme vsude kanalizaci a vodovod a že už skoro celá část obce na levém břehu Berounky je plynofikována. Při této příležitosti bych rád vyjádřil naději, že při plynofikaci Brunšova se nezapomenou zavést plyn i do domu, který stojí na druhé straně Hyčkané uličky proti vnařmu U Caldů, a že se zařadí, aby tam omylem vybuchl; jiný způsob, jak se zbavit této ruiny, asi neexistuje. Můj dojem, že jsem se přestěhoval do úplně jiné obce, bude pak úplně úplný.

HgS

* *

Malá osobní poznámka nebo spíš vzpomínka k přečtenému textu:

Povytce rozumím autorově nadsázce v některých pasážích textu a s povělkem reflektuji změny, o nichž píše, neboť je třeba o nich psát, je třeba o nich hovořit, stojí za to. Dovolím si jen doplnit několik vět.

1. K oné "ruině" v Hyčkané uličce: pohled na ni je bohužel opravdu smutný, zejména vzhledem ke skutečnosti, že jde o dům, v němž tvořila a zeměřela jedna z nejvýznamnějších osobností naší kultury, JUDr. rytíř Antonín Randá, takže by měl být spíše památkově chráněným objektem opatřeným příslušnou pamětní deskou. Možná je nyní dům již v neopravitelném stavu. Přesto ale: opravdu nelze najít cestu, jak přinutit majitele ke změně současného stavu? Ta pamětní deska, připomínající život a dílo tohoto proslulého vědce a politika, o němž ostatně i Kukátko přineslo nejednu informaci, by domu z mnoha důvodů, o nichž se snad nemusím šířit, slušela. Poslední věta článku by pak platila tím spíše.

2. Ke kulturnímu životu v Dobřichovicích před deseti a více lety: jen několik namátkou vybraných faktů a vzpomínek vztažených se pohřbu jen ke konci sedmdesátých let a k létům osmdesátým: pamětníci si jistě vzpomenu, že v obci na konci 70. a v l. polovině 80. let fungoval filmový klub, jenž uvedl všechna podstatná (a tehdy dostupná) díla světové i naší kinematografie. Od r. 1983 zde fungoval a pravidelně koncertoval komorní soubor Ludus musicus, později dětský sbor, základem dnešního Chorus Angelus. Konala se řada koncertů i výstav, byl i improvizovaných prostorůch, ve škole, na Vinici, v sokolovně. Vzpomínám na pamětné koncerty na dobrovolníky vyklázaném náboři zámku, na posezení u palouku v parku či u srubu v areálu sokolovny? A jaké divadlo se tam hrálo za letních večerů! R. 1983 začalo vycházet Kukátko a dobázalo si i v těžkých dobách obhájit prostor pro nezávislé myšlení a systematicky se věnovalo kultuře, historii, poznávání okolí. Články dr. Daněšné ústly ostatně v nezapomenutelné kulturně historické výlety. V té době byly

všechny tyhle podniky vlastně jakýmsi truceem, nvrcholovou snahou připomínat a udržet určité hodnoty, neboť, pravda, shora zase tak nadšené vítány nebyly. O to více na ně ale chodili lidé. Takže něco by se přece jen našlo ... a nebylo to myslím špatné ...

J.Matl

SPOLKY

TJ SOKOL

Zimní sportovní sezóna střídá tu letní a přestože řada především těch sportů a pohybu milovníků dobřichovických obyvatel má přehled o úpravách a změnách, které se nám během léta podařilo v areálu naší TJ realizovat, rád bych se pochlubil co možná nejširší veřejnosti.

V první řadě se fotbalistům podarilo něco, v co věřil málokdo. Ze stránek Kukátka si jistě pamatujete na občasně stesky na počínání, respektive nepočínání členů oddílu kopané v uplynulých letech. Poslední rok však přinesl postupnou změnu, neboť kolem Petra Havránka se vytvořila skupina hráčů a příznivců kopané, kteří se loni v létě pustili do velkého díla - rekonstrukce hřiště. Oproti počátečním předpokladům se jim to téměř dokonale podařilo. Letošní srpen tak mohl přinést první malou slavnost, kdy jsme před prvním mistrovským utkáním slavnostně přestříhli pásku a připili si na zdar dobřichovické kopané. V porovnání s cenou úprav a náklady na údržbu hřiště v okolních obcích, je cena dobřichovického (celkové stálo rekonstrukce cca 100 tis. Kč) téměř směšná a svědčí o velkém množství bezplatné práce. Nejvíce se o zdar zasloužil kromě již zmiňovaného Petra Havránka paní Jaroslava Větrovcová, pp. Michal Roháčec, Miloslav Omatka, Miloslav Stryk, Pavel Novák a Petr Větrovec. Projektantem, poradcem a řídícím ztravňovacími prací byl ing. Pavel Hubený.

Během léta jsme, s pomocí stotisícového grantu od obce Dobřichovice, provedli generální opravu palubovky ve velkém sále sokolovny. Ukázalo se, že jednotlivé palubky jsou poškozeny daleko více, než jsme původně čekali, a tak před samotným broušením a nátěry pracovali v sále několik dnů intenzivně truhláři, aby rozlámání a vyštěpání části mahnadli. Souběžně s nimi členové volejbalového družstva A odstranili nehezké mříže z galerie, celý sál vymalovali, přidali nová světla a předělali kotvení sloupů na uchytnění sítě. Kompletní náklady na tuto rekonstrukci činily 170 tis. Kč. Sluší se i zde poděkovat především všem členům družstva A a dále pak pp. Jaroslavu Čermákoví sen., Jirimu Vokálovi sen, Vladislavu Sejkovi a ing. Ladislavu Mestekovi. Užívatelé sokolovny i diváci volejbalových utkání budou moci navíc od konce října využívat nově zrekonstruované panské toalety. Vše bratru za 70 tisíc. Záměrně uvádím i orientační ceny tak, aby si jednotliví uživatelé zejména velkého sálu uvědomili, jakou hodnotu pro nás uvedené úpravy mají, a pochopili snáze soustředěný tlak všech členů vedení jednoty na čistotu a kvalitu sálové obuvi, obuv žáků ZS nevyjímaje.

K těmto novým informacím si dovoluji přibálit i některé další, podle našeho názoru všeobecně známé. Areál Sokola nabízí nejenom pohybové výtří v rámci oddílů, ale i možnost individuálního sportování, zejména v hale BIOS. Doposud je možno si v některých dopoledních hodinách najmout halu, třeba na tenis, po domluvě s pi. Brejlovou v kanceláři sokolovny nebo na tel.č. 0604-736084 či přímo na místě v restauraci sjednat pobyt v sauně (cena 60.-Kč/osobu a hodinu a pau) či návštěvu posilovny (50.-Kč/osobu a hodinu a půl, pro ty co budou chodit častěji nabízíme nepřenosnou permanentku na 1 měsíc za 300.-Kč s neomezenou dobou využívání). Tolik naše základní nabídka. Jediné omezení, které zatím očekáváme, bude několikadenní výpadek v topení v hale BIOS. Ve výběrovém řízení vybraná firma Grunwald z Hořovic, by ještě v průběhu zimy, měla zřídit v hale BIOS novou plynovou kotelnu a výrazně nám tak ulevit ve starostech s vytápěním.

Naším bezprostředním i vzdálenějším sousedem, často žehrajícím na zápach palených plastů, zejména na podzim a v zimě, bych chtěl vysvětlit původ těchto nepříjemností. Již v červnu jsme vyzvali prostřednictvím firmy KSK personál restaurace Na hřišti, který likvidoval pravidelně odpad palením v nedalekém barulu, aby toho s okamžitou platností zanechal. Protože se tak nestalo a v září byl zjištěn opětovný případ palení odpadu, zejména plastových lahvi nedaleko restaurace, mimochodem zdokumentovaný hlídkou místní obecní policie, byli jsme nuceni sdělit společnosti KSK, že s nimi dále neprodloužíme najemní smlouvu, přičemž očekáváme, že konání personálu restaurace bude řešit i obecní úřad prostřednictvím svých komisí. Ke konci roku tedy vyprší najemní smlouva, zejména fotbalisté proto začínají hledat případného nového nájemce, neboť jim takto vysychá pravidelný zdroj příjmu. Během listopadu bude pravděpodobně vyhlášeno výběrové řízení, které by mělo vyúsilit ve výběr nového partnera, bez ohledu na to zda bude i nadále pronajmáté prostory využívat jako nálevnu či přijíde s jiným projektem.

Vážení čtenáři, rád přináším na stránkách Kukátka nejrozmanitější novoty ze Sokola. Nepravidelnost jeho vycházení nás však v leccem omezuje. Proto jsme nově navázali spolupráci s třeboňskými Našimi novinami. Jejich vydavatel má ambici přinášet informace ze širšího okolí a slečna redaktorka Svědová již s námi v této věci začala komunikovat.

Na závěr bych si dovořil opravit to co napáchal tiskářský šotek v Informačním zpravodaji. Termíny utkání 1 ligy volejbalu byly uvedeny dobře, časy začátků utkání jsou však jiné. Páteční utkání začínají 18.30 hod, sobotní pak již v 17.00 hod.

Ing. J. Gicssler

Z HISTORIE

VZPOMÍNKY MIROSLAVA HAINZE - HLAVNĚ NA DOBRĚCHOVICĚ

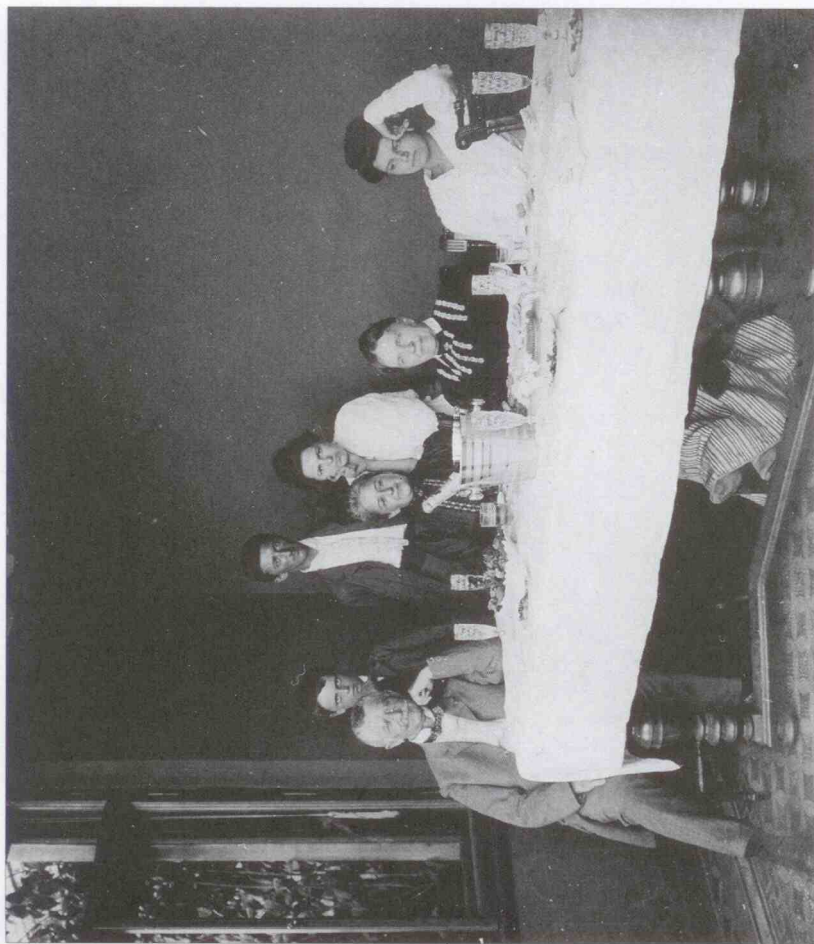
Někdy kolem roku 1884-5 zakoupil můj dědeček Miroslav Krajník (je po něm pojmenována ulice na Brunšově a leží i s celou rodinou pochovan na Karlšce) parcelu, částečně ve Všenorech, částečně v Dobřichovicích. Nebylo tam tehdy žádné stavení, jen lesy a louky. Poněvažd miloval Itálii, postavil si vilu v jihoitalském stylu. Zahradu kolem byla velká, ozdobná i užitková a část lesa /foto 1: dům/. Měl dvě dcery, Jarmilu a Milenu, a dva syny, Mirka a Lad'u. /foto 2: stříbrná svatba z r. 1906/ Na přelomu století se začal v sousedství stavět hotel Pension Stejskal a několik dalších vil v okolí. Kolem roku 1905 začal jezdit na námluvy Ludvík Hainz, hodinář z Prahy, a roku 1906 se oženil se starší ze sester Krajníkových, Jarmilou. Měli dva syny Ludvíka nar. 1908 a Miroslava nar. 1910.

Krajníková Villa Jarmila (1906)

[16]

KUKÁTKO 3/2000

Stříbrná svatba Miroslava Krajníka, host teta Filipina (1906)

... a teď ze vzpomínek:

narodil jsem se 16.6.1910 ve 22 hod. na Staroměstském náměstí (tedy doma), kde jsem byl také pokřtěn. Kmotrem byl můj strýc Mirko Krajník a kmotrou maminka mého otce, babička Františka Hainzová, zvaná též Mamba. Když mně byly 4 roky, pamatuji si, že jsem po obědě v Dobřichovicích, kam jsme pravidelně jezdili na léto, spával v provazové houpačce na zahradě. Než jsem usnul, maminka mi předčítala pohádky. Po mém probuzení se vždy radovala, jak mám červené tváře. Byly to blažené chvíle, všechny a čmeláci bzučely kolem a na okolních stromech zrály slivky a švestky. Moje teta Milena Krajníková se provdala za JUDr. Ladislava Špačka a měla s ním 5 dětí. Poslední byla dvojčata. A tak nás s mým starším bratrem bylo 7 dětí. Mivali jsme alespoň 2 psy a dětské hračky i pralice o prázdninách zůstaly krásnou vzpomínkou na celý život. V okolí si postavili vily různí příbuzní a známi, a tak děti stále přibývalo /foto 3: děti/. Oslavovaly se narozeniny a svátky. Rybízové koláče, malinovsky z domácích zdrojů /foto 4: oslava/. Na zahradě se proháněla stále spousta kamarádů.

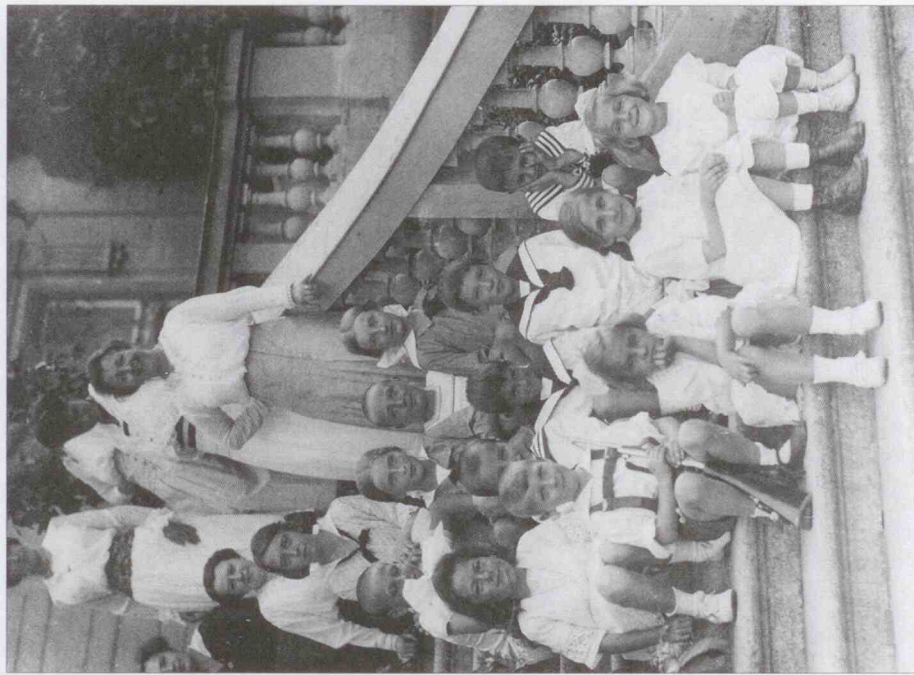
Můj strýc Mirko Krajník rád rybařil a měl také rád honitbu, obě tyto vášně jsem asi po něm zdědil. Samozřejmě měl také psa. Rybařil u plovárny na slepém rameni, dnes už zasypaném, a nosil domů velké ryby, hlavně štiky, které ve volné řece nežily, a babička je dělala na másle. O plovárně jsem se ještě nezmínil. Bylo to místo jak rekreaci, tak i společenské. Bylo tam volejbalové hřiště a dřevěný vor, kde plavčík učil děti plavat, nejprve na bidle, potom už jenom na provaze. Měl modrobílé pruhované kalhoty, vážně chodil sem a tam podél

[17]

KUKÁTKO 3/2000

zabradli a držel učící se dítě. Byl na tom voru i malý 2 x 2 m čtverec asi 50 cm hluboký pro ještě menší děti, které se tam s maminkami čachtaly. A byly tam dřevěné kabiny (většinou pro rodinu jedna) a dřevěný domek, kde přes léto plavčík bydlel a jeho pani prodávala občerstvení. Červená bublinková to bylo moje. **/foto 5: plovárna/** Mládež měla mahasy, loďky s jedním oboustranným veslem, a dělaly se závody. Dospěli se opalovali, maminky pletly, řátové kouřili a všichni si užívali léta.

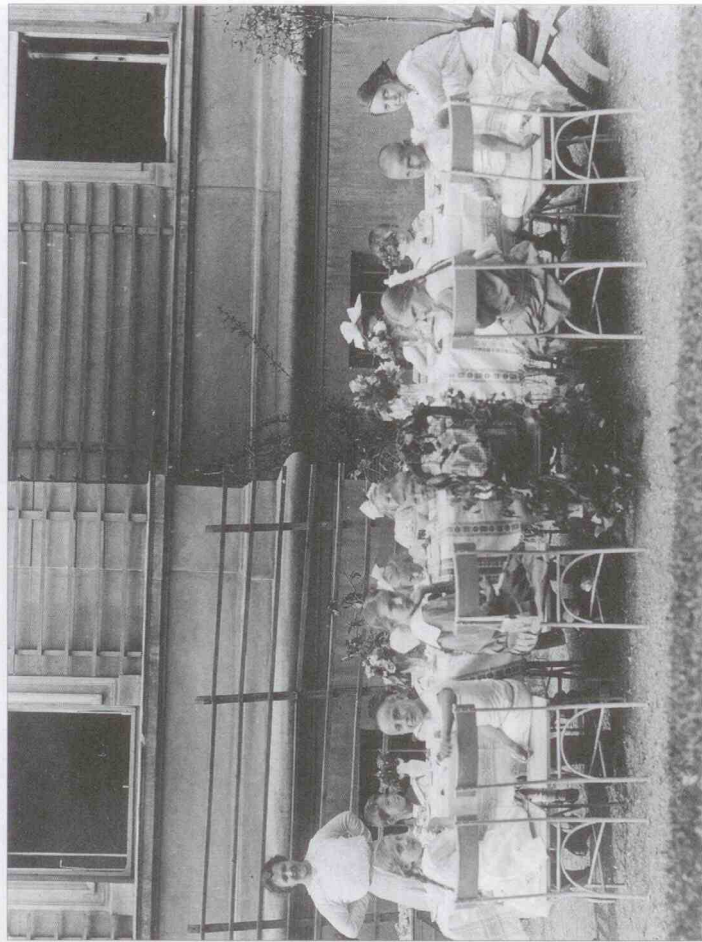
Každé léto, jak jsme dorůstali, pořádal se večírek na rozloučenou s létem. Bylo to spíš divadelní představení a konalo se většinou v pensionátě Stejskal. Všichni sousedé i my jsme pečlivě vybírali námět. A potom kdo bude koho hrát. Děvčata šla šaty, stryc Prochaska režíroval, kdo uměl malovat, maloval kulisy. Maminky upekly koláče, dorty, udělaly chlebičky a otcové dodali pitívo. Jsou to skutečně slunné vzpomínky.

dětská oslava (1914)

A šla léta. Roku 1939 jsem se oženil s Aloisii Hyrossovou a máme dvě dcery Michaelu a Ludvíku. Dobříchovice jsem opustil a začal jsem jezdit do Kerska, kraje mé manželky. Dobříchovice jsme navštěvovali, stále tam bydlela velká část mé rodiny. Roku 1941 byla krutá zima. Na Berounce se nakupily ledy, že zmrzlé

kry ohrožily most v Dobříchovicích. Smetly po březích přilehlé chaty, bohužel i kabiny a celou plovárnu. Od té doby zůstala skutečně pouhopouhou vzpomínkou a několik fotografií mi jí ještě připomíná. U mokropeského mostu se jich nakupilo tolik, že je museli ženisté rozstrílet. Když dost nasněžilo, běhali jsme rádi dobříchovickým lesem na běžkách, za války na hory nikdo nejezdil. Už moje maminka v roce 1906, mám ji na fotografii, jezdila na jedné lyži a s jednou hůlkou, jak se tehdy jezdilo, v dlouhých šatech a klobouku. Jaké to bylo lyžování, nevim.

dětská oslava narozenin (1914)

V listopadu roku 1950 byla hodinářská firma naší rodiny, kde jsme s bratrem oba u otce pracovali, po už dvoutletém znárodnění definitivně převedena do nár. podniku Chronor. To znamenalo, že zástupci tohoto podniku přicházeli, počítali, zapisovali a mnohé cenné hodinové náhradní součástky házeli do popelnice, aby se s nimi nemuseli psát. Tak v krátké době z naší firmy, budované čtyřmi generacemi Hainzů, nezbylo nic, jen nápis na postranních výlohách v Železné ulici. Ale za krátkou dobu i ty byly nahrazeny firmními štíty nového nár. podniku a jen zákrok památkového úřadu způsobil, že se nic nebouralo a zůstalo malé označení Hainz-hodiny na vstupních dveřích. I oprava orloje, kterou naše firma od pradávna prováděla přešla na firmu Chronor n.p. Ještě chvíli jsem zůstal zaměstnancem této nové firmy, ale pak jsem musel odejít a pracoval jsem v gumárenském podniku při opravě starých gumových pneumatik na nově.

V roce 1958 zemřela má drahá žena a já se stal vdovcem se dvěma dcerami. Mladší v té době bylo 11 let. Moje matka se mně starala o děti a starého otce, který v únoru v tomto nešťastném pro mě roce zemřel též. Teprve v roce 1963 jsem poznal, opět při návštěvě Dobříchovic, moji druhou ženu Věru Brunovou. Byla rozvedená a měla 4 roky starého syna. A tak jsem se oženil podruhé. Roku 1964 se narodil syn Jan. A od té doby jezdíme znovu pravidelně do Dobříchovic, kde žije rodina mé ženy a babička i tety nám pomáhají s výchovou. Získal jsem svatbou velkou zahradu o ulici níž. Pod pensionátem, kde mohu zahradičit, zelinařit, štěpovat stromy, chovat psa.

na plovárně (1923)

bratrančí a sestřence (1923)

Můj bratr, podruhé ženatý, žije trvale v Dobřichovicích ve staré vile po rodičích a prarodičích. Plně věcláři a chová králíky a slepice. Moje starší dcera se vdala, mám vnuka Roberta a přenechal jsem jim chatu se zahradou v Kersku, kam jezdí na léto ...

Pozn.: Tím končí vzpomínky Miroslava Hainze, který zemřel v březnu 1984 a leží pochován v rodinné hrobce v Karlíce.

**

ŠKOLY

DOBŘICHOVICKÁ ŠKOLA

Školní střípky

Již delší dobu neměla dobřichovická veřejnost možnost nic číst o naší škole v místním tisku. Není to z důvodu, že není o čem psát, ale opak je pravdou. Škola organizuje spoustu akcí souvisejících přímo nebo nepřímo s výukou, dá se říci, že všichni jsou zahlceni prací ve prospěch dětí, a tak se bohužel stává, že už nezbyvá čas také o tom psát. Je to škoda, protože jsem přesvědčen, že všechno, co se odehrává ve škole, je zajímavé a především naše škola se může pochlubit aktivitami, které nejsou zdaleka běžné. Doufám, že těchto pár řádků je začátkem pravidelnějšího setkávání na stránkách místního tisku. Bohužel dalším důvodem, o kterém se chci zmínit a který nás obírá o spoustu sil, je přebujelá byrokratická agenda, kterou jsme přímo zavaleni. Takéž nedostatek mzdových prostředků na pomocný personál zavaluje pedagogy práci, kterou ve vyspělejších zemích dělají jiní. Ale ani tyto překážky nám nemohou zabránit v tom, co děláme a chceme dělat. Pro tentokrát jsem si vybral několik akcí, které jsme uskutečnili v posledním období.

Irsko

Na sklonku školního roku se děti naší školy zučastnily studijní akce v Irsku, která měla za úkol si prakticky vyzkoušet nabyté schopnosti a vědomosti v angličtině, zeměpisu a okrajově i v dalších předmětech, získané ve školních lavicích. Nikdo nevěděl, jaké to bude, ale skutečnost překonala očekávání. Navštívili jsme jihozápadní oblast této země – poloostrov Beara Peninsula. Je to oblast bez veřejné dopravy, kde na každém kroku na vás dýchne exotičnost tohoto téměř zapomenutého koutu Evropy. Podněb je typicky oceánské, ovlivněné Golským proudem, takže jsou zde vidět velmi často subtropické rostliny včetně palm. Všude jsou vidět rozkvetlé louky, rozprostírající se po okolních kopcích, poseté všudypřítomnými chundelatými ovečkami. Z poloostrova se dá dostat i na četné ostrovy, které jsou domovem tulenů. Irsko je směsicí tří dávných kultur – keltské, normanské a anglosaské. Prastará kultura se připomíná na každém kroku – zříceninami hradů, pevnostmi, opatstvími, ale také stále živými legendami. A pokud se týká zdejších obyvatel, stačí ocitovat staré rčení: "V Irsku nejsou cizí lidé, pouze přátelé, které jste dosud nepotkali."

Možnosti jak strávit oněch pár dnů bylo bezpočet, a tak doufáme, že se nám podařilo sestavit program co nejlépe a nejpřiměřeněji vzhledem k věku dětí. To, že se nám to asi podařilo, bylo možno vyčíst ze spokojených tváří všech dětí po skončení celé akce. Děti navštívily nejzajímavější cíp poloostrova, odkud je to přibližně stejně daleko do New Yorku nebo na druhou stranu do Moskvy. Dále jsme si prohlédli maják Mizen Head, ostrov Garinish Island, národní park Killarney a několik menších a větších měst, charakteristických svou architekturou s typickou irskou barevností. Děti měly možnost poznat nejbližší okolí na celodenním výletě na kolech. Asi jeden z největších zážitků, který se vryl všem do paměti, bylo rybaření na moři. Děti nakonec své úlovky (a nebylo jich málo) upekly a snědly. Během celého pobytu měly možnost prokázat své vědomosti v angličtině a je nutno podotknout, že se určitě ve světě neztratí.

Při cestě tam a zpět jsme navštívili a trochu si prohlédli dvě krásná města – Bruggy a Londýn. Škoda jen, že jsme měli na každé město jen osm hodin, což je zejména na Londýn velmi málo.

Německo

V tomto roce se uskutečnila již po páté výměnná akce mezi žáky naší školy a žáky Anne Frank Schule v německém Eschwege.

Začátkem května odjelo do Německa 13 našich dětí v doprovodu p. uč. Kubíkové a Kritzlerové. Celý týden byl vyplněn společnými aktivitami z oblasti sportu a poznávání tamošního kraje. Společným jazykem byla již tradičně angličtina. Děti se velmi sblížily a při návratu litovaly, že pobyt v Eschwege netrval déle.

V první polovině začali přijímat děti na oplátku z Eschwege v doprovodu svých učitelů navštívit nás do Dobřichovic. Všichni byli přivítáni v hostitelských rodinách i ve škole. Žáci se společně zúčastnili výtvarné soutěže, navštívili Karlštejn a Kapli sv. Kříže a také pluli parníkem po Vltavě do ZOO, kde zpracovávali společný projekt o zvířatech.

Oboustranná spokojenost nás ujistí uje o smysluplnosti a prospěšnosti těchto zahraničních aktivit naší školy. Pórnáhlají totiž nejen vzájemnému sblížení dvou národů, které mají ve svých historických vztazích jisté napětí, ale rozvíjejí i komunikační schopnosti našich dětí a rozšiřují jejich všeobecný kulturní a sociální rozhled.

Olympiáda

V době olympijských her v Sydney učitelé I. stupně zorganizovali pro děti svou Dobřichovickou olympiádu. Byla to akce, která nemá v historii školy obdoby. Děti měly možnost se stát na tři dny olympioniky, reprezentujícími různé státy světa. Všichni každé ráno oblékali své dresy s olympijským znakem a směle vykročili reprezentovat svou vlast s přesvědčením co nejlépe uspět. Soutěžilo se v mnoha disciplínách – v běhu na 50 m, štafetovém běhu, v hodu oštěpem, trojskoku, přetahování šplhu, přeskoku, na kládě, v přehazování, v kohoutích zápasech a velmi antické kalokagathii také ve vědomostní soutěži. Všichni soutěžili s nadšením v duchu fair play, jak slibili při zahájení her. Ostatně samotný úvod byl velmi motivující, když si všechny děti předávaly olympijský oheň a nastoupily ve smíšených družstvech pod vedením vlajkonosů. Ani opravdové medaile nechyběly a vážnost všeho konání podtrhla účast pana starosty při závěrečném slavnostním předávání cen.

Možná se může zdát, že děti jen strávily hezky tři dny, ale z mého pohledu šlo o mnohem více. Děti poznaly mnoho nových států, o kterých asi nikdy neslyšely, naučily se spolupracovat na co nejlepším výsledku ve skupině dětí, které se někdy ani neznaly nebo jen tak od vidění, navázaly nová přátelství, pocítily hrdost za sebe i svou školu. V neposlední řadě rozvíjely své pohybové dovednosti a dost možná v sobě nastartovaly celoživotní potřebu zdravého pohybu.

Velký dík za uspořádání této akce patří všem učitelům I. stupně, dívkám z 8. A coby vlajkonosům a dalším pomocníkům z řad rodičů.

B. Stejskal

KULTURA

ÚVODEM

Vážení členové, máme za sebou letní sezónu kulturních podniků v sále dr. Fürsta č. v kostele sv. Martina a Prokopa v Karlšce. Jejich dramaturgie byla promyšlená a vedená záměrem přinést co nejširší spektrum žánrů. Gregoriánský chorál, barokní instrumentální hudba, folk i lidové balady, jazz, poezie. Na naše koncertní podia zvítali takové osobnosti, jako Eva Lustigová, Jana Klimentová, Emil Viklický, Benny Golbin, Agnes Kutas, Vladimír Mertl (o jeho koncertě a o výstavě jeho fotografií, stejně jako o výstavě objektů O. Tučka, přineseme zprávu ve vánočním čísle Kukátko). Rudolf Kvíz. Ne vždy jsme dar jejich umění ocenili pozorností adekvátní takovým kulturním událostem. Zapřítelovat verše nositele Nobelovy ceny do téměř prázdňového sálu nepotěší. Nikoho, ani interpreta, jenž obvykle vidává sály plné lidí, kdo čekají na hezký zážitek a vpravdě duchovní dar. Přinášíme o tom zprávu.

Ne všechno se nám podařilo "zpracovadajsky" pokrýt. Např. 20. května zaphil sál dr. Fürsta s písničkovým recitalem oblíbený herec Divadla V Jiří Štárnitzer, v červnu jsme mohli shlédnout fotografie nám důvěrně známých míst na výstavě z našeho kraje autorky Jany Šplíchalové ze Řevnic a Jaroslavy Pergolové z Černošic. Řada obrázků si jako památku odvezli i francouzští přátelé z partnerské obce Villieu – Loyes – Mollon, kteří v té době byli na návštěvě Dobřichovic.

**

HOUSLE A JEJICH PROMĚNY

V sobotu 27. května hostovali v sále dr. Fürsta houslistka Eva Lustigová a klavíristka Jana Klimentová. Obě hudebnice patří mezi uznávané osobnosti ve svém oboru v tuzemsku i v zahraničí. Mají za sebou řadu společných koncertů, neboť spolu vystupují již od r. 1960, kdy se setkali na pražské konservatoři a začaly spolupracovat z podnětu další významné osobnosti české houslové školy, prof. Otokara Stejskala. Jana Klimentová je vyhledávanou klavíristkou pro svoji technickou

brilanci a schopnost pohotového a citlivého doprovodu. Věnuje se také úspěšně pedagogické činnosti jako ředitelka Základní umělecké školy v Řevnicích.

Eva Lustigová proslula jako sólistka a od roku 1991 i umělecká vedoucí Československého komorního orchestru, s nímž pořádala řadu nahrávek a absolvovala bezpočet vystoupení v tuzemsku i v zahraničí.

Pro Dobřichovce obě umělkyně připravily program, jenž představuje houslovou hru v různých historických a obdobích a stylových proměnách. Na úvod koncertu zazněla Partita e moll J. S. Bacha. Eva Lustigová nepaří k těm umělcům, jejmž krédem je návrat k t. zv. autentické interpretaci. Její pojetí se ale opírá hluboké studium historie interpretace Bachova díla. Je to reflexe, jež vyvstává ve svěbytný tvůrčí čin, jímž nechává zaznít hudbu velkého mistra s krásou, brilancí i pokorou. Pro dobřichovce posluchače to bylo navíc nesmírně zajímavé srovnání s pojetím souboru vyznávajících onu autentickou interpretaci, které tu v posledních letech hojně vystupovaly.

Dalšími autory, kteří toho večera zazněli, byli Ludwig van Beethoven, jehož Sonata op. 24 (Jarní) strhla posluchače nejen technikou bravurovou obou protagonistek, ale i zřídka zažívavou emocionální intenzitou. Nedostí na tom, vše ještě umocnila Brahmsova Sonata d moll op. 108, dílo náročné pro interpretu stejně jako pro posluchače. Bouřlivý potlesk publika byl zaslouženou odměnou i jasným poselstvím, že spojení fungovalo, sdělení našlo adresáty. Nadšení přítomných a radostné děkování za návštěvu a předání hudební dar by ovšem nemělo zastřít skutečnost, že vystoupení tak výrazných osobností naší kulturní scény nepřivedlo do sálu příliš mnoho posluchačů.

WP

**

LUMEN VERBI - SVĚTLO SLOVA

Koncert chorálního zpěvu s tímto názvem provedla na pozvání Společnosti Dobřichovice v neděli 11. června v karlickém kostele sv. Martina a Prokopa Schola benedicta, ženské vokální soubor, tvořený 11 zkušenými zpěvačkami, který se systematicky zaměřuje na interpretaci gregoriánského chorálu v rámci liturgie či na vokální hudbu pozdního středověku. Jeho vedoucím je člen renomovaného souboru Schola gregoriana Pragensis Jiří Hodina, absolvent oboru zpěv na pražské konservatoři a oboru dirigování gregoriánského sboru na konservatoři v Paříži.

Program byl komponovaný celkem. Sestával z pěti vzájemně propojených oddílů spojených myšlenkově motivem světa a osvěcení: Světlo k osvěcení národů, Světlo srdci, Světlo jasu, Světlo milosrdenství. Zazněly gregoriánské zpěvy nejrůznějších typů, od žalmi a antifon přes communio, repsonsorla, alleluia, versucy, působivé antifony na texty Písni písní, až po hymny a litanie. Nechyběla ani slavná píseň Otep myrry. Schola, právě ověčená vavřiny úspěchu z mezinárodního chorálního festivalu v Belgii, plně dostala pověst, jež jí předcházela. Mohla tak v ideálním duchovním i akustickém prostoru kostela vyniknout intonační precizností a musikařskými poctivostí, ale také inteligentně a posluchačsky zajímavě sestavený program. K orientaci v něm velmi pomohli i graficky profesionálně zpracovaný program, který obsahoval i překlady klíčových pasáží latinského textu zpívaných originálů. Přirozeně, neboť chorál je vždy záležitostí jednoty hudby a textu.

Tradice chorálních koncertů v karlickém kostele se tedy díky iniciativní dramaturgii Společnosti Dobřichovice nepřerušila. Má za sebou již řadu zajímavých počínů. Zahájil ji dnes již legendární koncert souboru Schola gregoriana Pragensis v r. 1996, vystoupila zde dvakrát i ženská schola Cantio feminea, která pod vedením dr. Hany Vilhové letos v Basilece sv. Jiří vlastně zahajovala nešporami k svátku sv. Ludmily pražské Svatováclavské slavnosti. Vystoupení souboru Schola benedicta jistě nebylo posledním příspěvkem k tomuto výčtu.

WP

**

AN AMERICAN IN DOBŘICHOVICE

Jazzový bombonek čekal milovnický hudby ve čtvrtek 18. července (v sále Dr. Fürsta). Trio Emila Viklického s hostem, Bennyem Golbinem.

Pana Emila Viklického, skladatele, aranžéra a pianistu, zná domácí publikum především z vystoupení a četných CD a LP, které nahrál s mnohými známými umělci či se svou skupinou „Emil Viklický Quartet“. Rodák z Olomouce studoval, kromě jného, skladbu a aranžmá na Barklee College of Music v Bostonu a získal několik významných hudebních cen, z nichž jmenujme alespoň první cenu ze soutěže jazzových skladatelů v Monaku, 1976. V posledních 15 letech se věnoval těžkopuzické hudbě k celovečerním filmům (Krajina s nábytkem, Laerrimosa, aj.) a divadelní hudbě (Taneční smrti, Labyrint světa, aj.).

Host Emila Viklického, Benny Golbin je talentovaným saxofonistou narozeným před 21 lety v Los Angeles. Na saxofon hraje od svých dvanácti let a zúčastnil se několika jazzových festivalů v Kalifornii a Nevadě. Vystudoval Alexander

Hamilton Music Academy a obdržel stipendium na Berklee School of Music v Bostonu. Benny, jehož hra oslovila Emila Viklického, je též talentovaným skladatelem a právě z jeho dílny byla většina skladeb dobrýchovického programu.

K vynikající úrovni koncertu přispěli dva další hudebníci, český Paganini kontrabasů František Uhlíř, dle slov Emila Viklického, a stálce moderního jazzu, bubenicí Laco Tropp.

Vystoupení v Dobříchovicích proběhlo v rámci několika dalších pražských představení, které panové Viklický, Golbin, Uhlíř a Tropp uskutečnili jako generálku k nahrávce CD „An American in Prague“.

Podle reakcí návštěvníků lze soudit, že koncert se vydařil. Vyslechli jsme jazzové skladby stavěné na základním motivu, který muzikanti rozvíjejí v sólových improvizacích, a právě zde nám vystupující dovolili nahlédnout jak do svého individuálního mistrovství, tak do hloubky možnosti výrazu moderního jazzu. Nezbyváá než vyslovit neskrtné přání, abychem mohli slyšet podobnou hudbu častěji.

M. Fířsrl

**

POCTA J. S. BACHOVÍ

Jaroslav Kulhan, violoncellista Panochova kvarteta a profesor pražské konservatoře, patří k těm instrumentalistům, kteří vedle ensembleové hry hojně využívají příležitosti k sólovému vystupování. Hostila jej již podia mnoha zemi světa. V neděli 10. září v podvečer jsme tohoto vzácného hosta uvítali i v kostele sv. Martina a Prokopa v Karlůce. Nabídl publiku dvě suity pro sólové violoncello J. S. Bacha. Povyíte logická a dobrá volba. Bylo vlastně možno využít akusticky již mnohokrát oceněný prostor karlického kostela jinak v roce, kdy jsme si tolika hudebními hostinami připomněli, že uplynulo 250 let od skončení Bachovy pozemské pouti? Když navíc jeho suity tvoří stálou součást repertoáru J. Kulhana (ostatně s nimi tento rodnák z Českých Budějovic absolvoval na HAMU ve třídě prof. Josefa Chuchra).

Suity samy jsou nejen ukázkou skladatelského mistrovství Bachova, ale kladou také nejvyšší nároky na interpreta. Však také sám protagonista večera v zajímavém výkladu, otištěném ve vksně vyvedeném programu, o nich mluví jako o celoživotní výzvě. Geniální skladatel zde totiž v řadě aspektů překročil běžné normy dobové interpretační praxe. Obě na koncert provedené suity - č. 2 d-moll BWV 1008 a č. 6 D-dur BWV 1012, jsou formálně podobné. Obsah jejich hudby je však odlišný. Vystihně je popsal sám interpret ve svém textu v programu: „Charakter jednotlivých suti je v podstatě již dán kvódním prelúdiem. Prelúdiem druhé suity d-moll ... je jakosi zamaratková fantazie. V nepokojných vlnách se jakoby bezelbě vrpíná a klesá, je to hledání odpovědi. Šestá suita D-dur ... je radostná, virtuózně napsaná skladba. Byla napsána pro pětistranné violoncello. Patří k nejobtížnějším skladbám violoncellového repertoáru.“

V karlickém kostele již nejednalo došlo k onomu magickému a jen obtížně popsatelnému souznění hudby a duchovního prostoru. Stalo se to i tentokrát a vlastně pro mnohé i překvapivě bylo cítit, jak jak je i Bachova instrumentální hudba prostoupěna duchovními aspekty. Přispěl k tomu bezpochyby i interpret svým bravurním výkonem opaným a poctivě a neúnavně hledačství. A také tím, že celý koncert pojal jako skutečnou poctu a provedl jej ve znamení svrchované pokory a úcty k Mistruv dílu. To je ostatně u něho samozřejmostí.

Co ještě dodat k tak okouzujícímu zážitku? Zajisté pár slov o nástrojích. Karlický koncert totiž přinesl unikátní srovnání. J. Kulhan provedl každou suitu na jiný nástroj. Publikum tak mohlo vychutnat měkkost a kulatost plnosti italského violoncella z r. 1787 (A. Marconcini) i poněkud ostrější a rasantnější, avšak neméně bohatě znějící nový nástroj (tedy kopii, přesnější upravený model De Munck z řady menších nástrojů Antonia Stradivariho z r. 1730) mladého českého mistra Tomáše Haškovece, který byl koncertu též přítomen a podstatným dílem přispěl i k jeho uskutečnění.

W/P

**

PLAKÁT SLIBOVAL RENESANČNÍHO ANDELA ...

... a jméno interprety a houslistky Agnes Kutas a mnohoslibující název: **Staré maďarské písně**. Agnes Kutas se toulá se svými houslemi a zvonečky křížem kražem krajem zvaným Evropa. Houslového skoleni se jí dostalo v rodné Budapešti. Divadelní fakultu AMU vystudovala v Praze. Vystupuje sama i s mnoha rozličnými soubory, které vesměs charakterizuje chytré hledačství a snaha uchopit a sdělit to, pro co se tak těžko hledají slova, co však dovede tak zjevně potěšit tísní tohoto světa sviranou lidskou duší. Je to subtilní, krásné, tak krásné, až to někdy i bolí.

Do Dobříchovic přijela tato umělkyně s programem, jehož mnohoznačný název byl již uveden výše. Ano, nešlo o nic jiného (v podstatě) než o staré maďarské písně. Jak jednoduché. Krása se obvykle zakrývá rouchem jednoduchosti. Učila tak i tentokrát, samozřejmě s výhradou, že jednoduchost bývá někdy výsledkem chytrého nápadu, hlubokého přemýšlení o nějaké věci. Právě v této jednoduchosti bylo ukryto i kouzlo onoho sobotního večera 16. září. Citlivé, tlumené osvětlení,

[24]

KUKÁTKO 3/2000

svrchovaná úcta ke kráse jednotlivých tónů a zvuků, tak řídká v této brutálně hlučné době, jemnost, chytrost a musikantské mistrovství.

Program byl sestaven cyklicky tak, že evokoval lidský život od kolečky po rakev. Bylo v něm vše, co člověka na pozemské pouti potká: radost i smutek, naděje i bolest, zklamání, vášně i tiseň. Tento cyklus byl vymalován také na nesmírně působivém programu, jenž v podobě hodinového ciferníku přinesl na místě každé hodiny název písně a puvábný přehled alespoň úvodních částí textu - vše z pera samotné interprety a díky její fantazii (Agnes Kutas není totiž jen výborná hudebnice, ale také renomovaná výtvarnice, ilustrátorka zejména knížek pro děti. Snad se budeme moci jejími obrázky potěšit i my v příštím roce při výstavě v Dobříchovicích).

Na vystoupení zval již zmíněný plakát s dlouhohlavým renesančním andělem hrajičím na violu. Zdániliva nelegičnost se ukázala sofistikovaným kouzlem chitného v okamžiku, kdy do sálu vstupující okouzující bytost s houslemi a dlouhými rozpuštěnými vlasy. Ano, okouzující, neboť okouzlením lze nazvat přiléhavě to, co následovalo. Vše v dokonalé jednotě: suverénní zvládnutí prostoru, síla emoci, sálající z obsahu písní, gracióznost a noblesa interprety snoubící se s přesně odstíněnými a vyváženými aranžmi, důsledná péče o sílu a barvu jednotlivého tónu či zvuku nebo ticha a instrumentální jistota s dokonalou pěveckou technikou (však je také A. Kutas dlouholetou žačkou Jany Lewitové). Z takového tista byl upučen onen jednoduše komplikovaný a slovy těžko uchopitelný hluboce niterný zážitek. Nebyl snad v jistém smyslu poslední. Trio Jana Lewitová, Agnes Kutas (obě housle a zpěv) a gambistka Hana Fleková s pomocí Pavla Macáka na kontrabas a percusse natočilo pro firmu Arta CD moravských písní Halé, dítě, které bylo představeno i na tomto dobrýchovickém večeru. Na koncertní provedení těchto písní se můžeme těšit, až se příroda zase trochu zazelena.

W/P

**

JEN PÁR SLOV ...

Na naši pouti životem procházíme dlouhou řadou vědních dnů. Zdá se nám, že jen velmi řídká nás potká den krásný, den svátčinný v pravém slova smyslu, den, který nás obdaruje výjimečným zážitkem. A přitom často nijníme bez povšimnutí příležitosti potěšit své oči, srdce i ducha dotekem krásy a moudrosti.

Jedno z takových setkání mnozí z nás nevyužili v neděli 24. září. Na pozvání Společnosti Dobříchovice zavítal do naší obce pan Rudolf Kvíz. V moudrém, krásném a prostém (krása bývá zpravidla prostá a lidská) pořadu **Jen pár slov** zazněly verše Jaroslava Seiferta a úryvky z jeho knihy vzpomínek **Všechny krásy světa**. Veronika Hyšková doplnila tento večer hrou na příčnou flétnu.

Jaroslav Seifert, nositel Nobelovy ceny, básník lásky, míru, krásy a ryzi člověčiny, svým dílem stále promlouvá k srdcím nás všech. Je škoda, že nás, posluchači, přišlo tak málo. Je to škoda dvojnásobná, protože i samo setkání s takovým recitátorem, jako je Rudolf Kvíz, nositel "Křišťálové rúže" roku 1999, nejvyššího ocenění v oboru profesionálního přednesu, je vzácným zážitkem. Nemuseli jsme navštívit poetickou vináru Violu ani Památník národního písemnictví, abychom "byli u toho", vrcholné umění přišlo za námi - a my jsme tu chvilí promámili. Nepřišla "dítká školou povinná", i když se starší žáci v hodinách literatury o poezii učí. Škoda - zde ji mohli prožít. Jak jinak by pak mohly vyznít hodiny literatury věnované našim básníkům? Nepřišli ani mnozí ze čtenářů naší obecní knihovny. Škoda - zde mohli slyšet hudbu verše, dychat tyž vzduch s umělcem, jehož zásluhou Seifertova slova znovuožijí, zde mohli prožít jeden z nezapomenutelných a velmi intimních večerů, které léčí duši a kraší náš "všední život". A některé příležitosti se v životě již nevracejí.

Nestěžujme si, že máme málo příležitostí ke kulturnímu vyžití. Pořady, které se nám v Dobříchovicích nabízejí, jsou zpravidla výsoce profesionální a umělci zde vystupující jsou známi po celé naší zemi a často i v zahraničí. Jen na zájmu našich občanů závisí, jak často (a zda vůbec) vás budeme moci zvát ke krásným setkáním s hudbou, poezií, divadlem či výtvarným uměním - pro bohatší život nás všech.

**

POZVÁNKY A TIPY

SYNOVÉ UČITELEK VE ŠKOLSKÉ

Od 5. října do 5. listopadu vystavují své práce v Komunikačním prostoru Linhartovy nadace ve Školské 28, Praha I Ivo Návrat, Marek Hyška a Jiří Petrbok. Výstava je nazvána **Synové učitelky**. Spojujícím prvkem těchto tří autorů je podobný vnitřní náhled na svět, plynoucí z napadně stejných zkušeností a zážitků z výchovy matek učitelky. Výstava je otevřená po-pát od 9 do 18 hodin.

Alena Šarounová

[25]

KUKÁTKO 3/2000

VÝSTAVA DEKORACÍ ZE SUŠENÝCH KVĚTIN V DOBRŮCHOVICÍCH

Srdčnou Vás zveme na prodejní výstavu dekorací ze sušených květin černošické aranžérky Marty Bulantové. Na výstavě budou k vidění malé i velké, barvené i přírodní, veselé i vážné, vánoční i nevánoční dekorace ze sušených a preparovaných rostlin. Vše, co na výstavě uvidíte, si můžete také koupit, a udělat tak radost sobě nebo někomu, koho máte rádi. Pokud jste ještě neviděli například svatební kytice ze sušených květin, přijďte se podívat do sálu Dr. Fürsta od 5. do 19. listopadu. Otevřeno bude denně od 9.00 do 17.30 hodin.

Těšíme se na Vaši návštěvu. Pro zájemce připojujeme i adresu autorčiny webové stránky: <http://get.to/mab>.

PETR CALDA V CITADELE

V úterý 21. 11. 2000 v 18 hodin se ve Studiu Cítadela, Klimentská 6, Praha 1 koná vernisáž výstavy Sny knedlíkáře z Listieux Tady máš Samotu (Petra Peca Caldy).

AKTUALIZOVANÁ VERZE PŘEHLEDU POŘADŮ V SÁLE MUDR. F. FÜRSTA PRO ŘÍJEN 2000 - LEDEN 2001

* *

15. 10. Neděle 19.00

VLADIMÍR MERTA

Recital spojený s vernisáží autorových fotografií. Výstava potrvá do 29. 10.

21. 10. Sobota 20.00

FLĚTNA A KLAVÍR

Mgr. Jana Neubauerová - flétna a doc. Anna Máchová - Heryánová - klavír. Komorní koncert z děl J.S. Bacha, F. Poulence, S. Prokofjeva.

4. 11. Sobota 18.00

DEKORACE ZE SUŠENÝCH

KVĚTIN

Prodejní výstava ing. M. Bulantové, kde bude příležitost zakoupit hezký vánoční dárek, objednat si výzdobu bytu nebo jen získat inspiraci a rady pro vlastní tvorbu. Výstava bude otevřena denně od 9 do 17.30 hodin a potrvá do 19. 11.

VĚNCESLAVA ZÜCKEROVÁ -

OBRAZKY

Výstava zajímavých obrázků autorky žijící v dobříchovickém domově důchodců.

11. 11. Sobota 18.00

DNEŠNÍ INKOVÉ

PhDr. Olga Vilimková - přednáška s promítáním diapozitivů o současném životě Indiánů v Andách a amazonské džungli.

25. 11. Sobota 20.00

JIRÍ DĚDEČEK

Recital klasika české folkové scény.

3. 12. Neděle 16.00

GÁBINA KONTRA

Vernisáž výstavy mladé české fotografie.

[26]

KUKÁTKO 3/2000

Každé zpřesnění najdete vždy na plakátech, ve vnitřní Společnosti Dobříchovic před obchodním domem a ve skřínce před bývalým statkem v ulici 5. května čp. 3.

V případě pochybností neváhejte a informujte se na níže uvedené kontaktní adrese.

Předprodej vstupenek obvykle v prodejně potravin paní Chadimové, 5. května 12/7.

Kontaktní adresa - Ing. Magda Havlíková, Za Mlýnem 888, 252 29 Dobříchovice
tel. 991 10 31, 0602-660 960

SPORT

Z DOBŘICHOVICKÉHO VOLEJBALU

S novinkami týkajícími se prvotního mužstva mužů je možno se seznámit v Informačním listu č. 6. 10 pod titulem První volejbalová liga zahajuje. Od té doby už liga vskutku zahájila a naši do ní nevstoupili příliš úspěšně. V prvním utkání v Českých Budějovicích prohráli 3:1 a pak na domácí palubovce porazili nejprve 3:0 Poštoum, ale pak prohráli se Starým Městem 3:2. K přehledu domácích utkání, který je zde uveřejněn, dodejme jen to, že naši postoupili do 2. kola Českého poháru a že se v úterý 31. 10 v 18.30 hod. utkají doma s loňským vicemistrem České republiky, s Duklou Liberec. Při této příležitosti bych rád opravil začátky mistrovských utkání, které jsem v Informačním listu uvedl nesprávně: v pátek se hraje od 18.30 (nikoli od 19.00) a v sobotu od 17.00 (nikoli od 18.00).

Zatímco muži svou soutěž zahájili, ženy 7. října podzimní část oblastního přeboru 1. třídy zakončily posledními dvěma zápasy. Vzhledem k tomu, že do uzávěrky tohoto čísla nebyla k dispozici závěrečná tabulka, spokojíme se aspoň s konstatováním, že družstvo našich žen se drží v popředí, pravděpodobně na třetím místě.

HgS

* *

ZPRÁVY Z FOTBALU

Letošní léto se nesmazatelně zapíše do historie našeho fotbalového oddílu. Po mnoha letech, kdy se našemu hřišti spíše dalo říkat tankodrom a jeho terén byl často kritizován hráči i rozhodčími, se nám povedlo uskutečnit dávny sen. Ke konci prázdnin, v sobotu 19. srpna, byl slavnostně zahájen provoz na novém travnatém povrchu. Při jeho budování odpracovali naši členové a příznivci stovky hodin a náklady přesáhly přes 100 000 korun. Po slavnostních projevech a po přestřižení pásky (za účasti starosty Sokola a zástupců OÚ a dalších hostů) vběhli na plochu fotbalisté Sokola Dobříchovice a Sokola Statenice, aby sehráli první soutěžní utkání na novém hřišti. Oba celky se nakonec rozešly smírně 2:2, když náš celek vedl už 2:0, ale hosté v závěru srovnali. Večer pak oslavy pokračovaly, opékalo se prasátko a v milé pospolitosti někteří vydrželi až do ranních hodin.

Další naše účinkování v mistrovských soutěžích již není tak slavné. Projevilo se totiž to, že naši hráči věnovali veškerý volný čas na budování hřiště a dalšího zázemí. Do mistrovských zápasů nastoupili bez jedineho

[27]

KUKÁTKO 3/2000

přátelského či přípravného zápasu a téměř bez tréninku, neboť práce byla přednější. Důsledkem jsou poslední místa obou celků dospělých.

Pouze žáci si vedou lépe, po 6 kolech jsou zatím na 2. místě, když dosud nepoznali hořkost porážky.

Vážení sportovní přátelé, zachovejte nám svou přízeň a přijďte se někdy podívat. Nejbližší akce pořádáme: **v sobotu 23. prosince** v hale BIOS - tradiční Vánoční turnaj žáků v sálové kopané za účasti silných celků z Prahy (V. ŽÍŽKOV, UHELNÉ SKLADY, SK GORDIC, RADOTÍN a j.)

v neděli 31. prosince - tradiční Silvestrovský turnaj, tentokrát pro dospělé a rovněž v hale BIOS, za účasti okolních družstev - Černošic, Řevnic, Letů, Černošic (loňský vítěz), Litně, Dobříchovic a j. Těšíme se na Vás.

M. Omáčka, sekretář oddělení kopané

INZERCE

Ceny inzerce v Kukatku 2000:

Obvyklá je individuálně sjednaná smluvní cena. Není-li cena předem sjednána, účtuje se pro soukromé inzerty do 20 slov 100 Kč, každé další slovo 5 Kč, podnikatelské inzerty do 20 slov 200 Kč, každé další slovo 5 Kč, plošná reklama podle velikosti: od 900 Kč.

Inzeráty je možné podávat na adresu redakce nebo na expozituru Union banky v Dobříchovicích.

Úhrada: v hotovosti nebo složenkou na účet 96400972/3400 (společnost s.r.o. Dobřích), při větších platbách fakturou.

FIXA

stavební firma

PLYN

přípojky zemního plynu i na klíč
vločkování komínů, zásobníky PB

TOPENÍ

též podlahové, i v mědi a plastu
kotelny na zemní plyn, PB, LTO

VODA, KANALIZACE

přípojky, plastové jímký, vodárny
koupelny i na klíč

STAVEBNÍ ŘEMESLA

zednictví, obklady, dlažby, natěry
střechy, sádrokartony, izolace, malování, kompletní elektroinstalace

Přemysl F I X A

K Vodárnám 1025

mobil: 0603/427 491

tel./fax: 02/991 2387

rekonstrukce objektů
stavby na klíč

kompletní dodávky
vč. projektů a revizí

nabídka materiálů a
zařízení z katalogů

IBS - Rokal, s.r.o.

IBS-ROKAL, s. r. o.

STAVBY NA KLÍČ

Výstavba rodinných domků na pozemcích zakazníků nebo na vlastních pozemcích v Letech u Dobříchovic.

Výstavba je realizována podle individuálních projektů zakazníka, od realizace hrubé stavby až po dohotovení na "klíč".
Případným zájemcům je možné ukázat vzorový dům, který stavíme v Letech u Dobříchovic v lokalitě "Šiltovka".

PRODEJ POZEMKŮ

stavební pozemky v nové lokalitě s nádherným výhledem do údolí řeky Berounky a na brdské lesy v lokalitě

"Na Vrších" Dobříchovice - Lety

Výměra pozemků od 838 - 1820 m²

Cena pozemků včetně inženýrských sítí včetně přípojky zemního plynu **1.250 Kč/m²**

kontaktní adresa:

IBS-ROKAL s.r.o.

Vražská 121

252 28 Černošice

telefon:

02/51643530

02/51643531

0604/273954

<http://www.ibs-rokal.cz>

e-mail: info@ibs-rokal.cz

Velkoobchod - maloobchod výhodné a množstevní slevy

- ✓ zdicí materiály - Porotherm, Hebel, Novatherm
- ✓ maltové směsi - Knauf, Loděnice
- ✓ betonové výrobky - BEST, EKOBET, KB blok a další
- ✓ střešní krytina - Bramac, KM Beta, Tondach, Meindl, Eschberger
- ✓ izolační materiály - Orsil, Dechtochema, JCP
- ✓ sádrokartony - Lafarge - veškerý sortiment
- ✓ střešní okna - VELUX, Solára
- ✓ komíny - Schiedel
- ✓ polystyren - Novopol
- ✓ kanalizační roury + tvarovky
- ✓ dveře + zárubně
- ✓ betonářská ocel

ROKAL PRAHA a. s.
Dobřichovice
ul. 5. května 3
tel.: 991 23 33 p. Solnička
tel.: 991 23 14 p. Svozil

ROKAL PRAHA a. s.
Cernošice
ul. Ke Svarcové
tel.: 900 026 72 p. Pánek
tel.: 51 64 25 29

ELZED

Silnoproudé a slaboproudé elektroinstalace

PRODEJNA ELEKTROINSTALAČNÍHO MATERIÁLU

Vrážská 15, Praha 5 - Radotín (vedle Technometry), tel./fax: 02/57810529

KABELY, VODIČE
OSVĚTLOVACÍ TĚLESA, ZDROJE
VYPÍNAČE, ZÁSUVKY
ROZVADĚČE, JISTIČE
DOMÁCÍ TELEFONY, ZVONKY
KABELOVÉ LIŠTY, KANÁLY, ROŠTY, ZÁSUVKOVÉ ŽLABY
PŘÍMOTOPNÉ KONVERTORY, VENTILÁTORY
DROBNÝ ELEKTROINSTALAČNÍ A KOTEVNÍ MATERIÁL
NÁŘADÍ PRO ELEKTROMONTÉRY

PO - PÁ 7.00 - 16.30

DLE DOHODY MOŽNOST DOPRAVY MATERIÁLU

ELEKTROINSTALACE

KANCELÁŘ: JIZERSKÁ 328, PRAHA 9 - ČAKOVICE
TEL/FAX: 02/83933587, 83930441

KOMPLETNÍ SILNOPROUDÉ ELEKTROINSTALACE
DODÁVKY A MONTÁŽE OSVĚTLENÍ
DODÁVKY A MONTÁŽE PŘÍMOTOPNÉHO VYTÁPĚNÍ A OHŘEVŮ
VODY